ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 14
Ἐξάμηνος	» 6	Ἐξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 628

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1919.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι διὰ τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης, διὰ τῶν κυμαινομένων καὶ μεταβαλομένων ἀλλεπαλλήλως διαβαθμίσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐτῷ ἀντιπροσώπων ἑκάστου τούτων, παρέσχον τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἀπόκρυφοι ἐγίνοντο καὶ ἀπὸ παρασκηνίων ἐνέργειαι μεροληπτικαὶ ὑπὲρ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ Κράτους, ἐπὶ σκοπῷ ἐπικρατήσεως ἐν τῷ Συνεδρίῳ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς κρατικῆς ὁμάδος.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ὅμως ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν καθ' ἣν ὁ τακτικὸς πρόεδρος αὐτοῦ κ. Κλεμανσὼ διεκήρυξεν ὅτι ἡ Γαλλία εἶνε ἑτοίμη πρὸς πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως δικαίας καὶ διαρκοῦς εἰρήνης διὰ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐθνῶν, ἐφάνη ὅτι νέον ἐπεκράτησεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ πνεῦμα, ὅπερ εἶχε πρότερον ἐπιπνεύσει ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ ἡ παρουσία τοῦ προέδρου Οὐΐλσων ἐπέβαλε τοῦτο ὡς ὅρον τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἤτοι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ἐν τῷ Συνεδρίῳ νὰ εἰσέλθωσι μετὰ χειρῶν καθαρῶν καὶ ἀπηλλαγμέναι πασῶν τῶν ἀρχαίων ἕξεων καὶ προλήψεων τῶν Καγκελλαριῶν καὶ τῆς εὐρωτιώσης καὶ ἀποζούσης πᾶσαν ἰδιοτέλειαν καὶ ὑστεροβουλίαν παλαιᾶς διπλωματίας.

Αἱ ἐμπόλεμοι Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις εἶχον κατέλθει εἰς τὸν ἀγῶνα μετὰ προηγουμένων συμφωνιῶν, εἰς τὰς ὁποίας προσετίθεντο νέαι ἑκάστοτε μυστικαὶ συνθῆκαι περὶ ἀνταλλαγμάτων καὶ κερδῶν ἀπὸ τοῦ νικηφόρου τυχὸν πολέμου. Καὶ ἐγένοντο ἐν πρώτοις αἱ συνθῆκαι μεταξὺ τῶν τριῶν δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας περὶ διανομῆς τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, εἰς τὰς συμφωνίας δὲ ταύτας ἐγένετο δεκτὴ ἀργότερον καὶ ἡ Ἰταλία, εἰς ἣν ἐξεχωροῦντο μετὰ τῶν ἀλυτρώτων Ἰταλικῶν χωρῶν ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν, ἡ Δαλματία, ἡ ἐπικράτησις ἐν Ἀλβανίᾳ, ἡ Βόρειος Ἤπειρος μετὰ τοῦ Αὐλῶνος καὶ τὰ μέσα τῆς ἐπιτηρήσεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἐπὶ πλέον κατεκυροῦντο εἰς αὐτὴν αἱ Δωδεκάνησοι καὶ αἱ περιφέρειαι Σμύρνης καὶ Ἀτταλείας.

Ἀποκαλυπτικὴ ἐγένετο ἡ συνεδρία τῆς Ἰταλ. Γερουσίας, καθ' ἣν ὁ κ. Τιττόνη, πρῴην ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, διεκήρυξεν ἀπεριφράστως τὰς ἱμπεριαλιστικὰς ἀρχὰς τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς διατυπώσας τὰς Ἰταλικὰς ἀξιώσεις, τὰς περιληφθείσας ἐν τῇ μυστικῇ συνθήκῃ τῇ δημοσιευθείσῃ ὑπὸ τῶν Βολσευικῶν ἐν Ρωσίᾳ, ἐλέγξας τὴν Κυβέρνησιν ὅτι παρῃτήθη τούτων καὶ ἐπιτιμήσας τὴν κοινὴν ἐν Ἰταλίᾳ γνώμην ὡς παραιτηθεῖσαν τῶν Ἰταλικῶν κατ' αὐτὸν δικαίων, καὶ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὴν προσάρτησιν τῶν ἀλυτρώτων Ἰταλ. χωρῶν. Ὁ γηραιὸς πρωθυπουργὸς Ὀρλάνδο, ὅστις κάλλιον κατενόησε καὶ ἐξετίμησε τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν ἐν τῇ παγκοσμίῳ πολιτικῇ, κάλλιστα δὲ γνωρίσας τί ὤφειλεν ἡ Ἰταλία πρὸς τοὺς Συμμάχους αὐτῆς, μετὰ παρρησίας ἀντεῖπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέξατο μετὰ πάντων τῶν ἄλλων Συμμάχων τοὺς δεκατέσσαρας ὅρους τοῦ προέδρου Οὐΐλσων.

Βραδύτερον ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλε τὴν παραίτησιν τοῦ Ὑπουργείου Ὀρλάνδο, τοῦθ' ὅπερ ἐσήμαινε τῆς ἐπικράτησιν τῆς Ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς· φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ παραίτησις δὲν ἐγένετο δεκτή, κατανοηθέντος ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὴν οὐχὶ ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, ἤτις ἤγαγεν εἰς τὸν μέγιστον καὶ τρομερώτατον πόλεμον πάντων ὅσοι ποτὲ ἐπολεμήθησαν ὑπὸ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὡς θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐπεφάνη ἡ Ἀμερικὴ εἰς τὸν φοβερώτατον πόλεμον καὶ τοῦτο καθ' ἣν ὥραν αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννόησεως διέτρεχον τὸν μέγιστον κίνδυνον μετὰ τὴν αἰφνιδίαν καὶ ἀδοκητον κατάρρευσιν τῆς Ρωσίας καὶ τὴν θυελλώδη ἐπίθεσιν τῶν γαυριωσῶν γερμανικῶν στρατιῶν εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον, ὅπου ἠπείλησαν καὶ πρὸς στιγμὴν ἐπέτυχον τὴν διάσπασιν τοῦ Συμμαχικοῦ μετώπου.

Ὁ Οὐΐλσων ἀπὸ τῆς 8 Ἰανουαρίου 1918 διετύπωσε τοὺς δεκατέσσαρας ὅρους ὑφ' οὓς ἡ Ἀμερικὴ κατέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἐπὶ τοῖς ὅροις τούτοις ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς ἀθρόαν ἐξήσκησε καὶ ἀπέστειλε τὴν Ἀμερικανικὴν νεότητα εἰς τὰ πολεμικὰ πεδία τοῦ ἀμαρτωλοῦ παλαιοῦ κόσμου καὶ μετὰ πυρετώδους ἐνθουσιασμοῦ ἐπεδόθη εἰς τὰ πολεμικὰ ἔργα ὑποβαλὼν ἑαυτὸν ἑκουσίως καὶ εἰς στερήσεις πολλάς, ἵνα θρέψῃ καὶ συντηρήσῃ τοὺς Συμμάχους πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου.

Αἱ ἀνυπολόγιστοι αὗται ὑπηρεσίαι τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας ἀνωμολογήθησαν καὶ διεκηρύχθησαν μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ ὑπὸ τῶν Συμμάχων, οἵτινες καὶ ἀπεδέξαντο τοὺς ἀμερικανικοὺς ὅρους καὶ ἤδη ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐκδηλοῦται πλήρης καὶ εἰλικρινὴς ὁμοφωνία περὶ τούτων.

Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πρώτης ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἀγορεύσεως τοῦ προέδρου Οὐΐλσων, ἐκ τηλεγραφικῆς περιλήψεως μεταδοθείσης καὶ δημοσιευομένης ἐν ἄλλῃ σελίδι, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι ὁ ὑπὸ προφητικοῦ ἐνθουσιασμοῦ παραφερόμενος Ἀμερικανὸς πολιτικὸς Λούθηρος· ἀμετάτρεπτον ἔχει ἀπόφασιν μετὰ σύμπαντος τοῦ Ἀμερ. λαοῦ νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς διατυπωθέντας ὅρους του θεωρῶν ἄλλως ἀδύνατον τὴν ἄνευ ἀτιμώσεως ἐπάνοδόν του εἰς Ἀμερικήν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι εἰς τὴν ἐμπνευσμένην ταύτην ἀγόρευσιν τοῦ Οὐΐλσων θὰ ἐπακολουθήσωσι κατὰ σειρὰν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος καὶ αἱ ἀγορεύσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων δυνάμεων καὶ φαίνεται βέβαιον ὅτι πάντες θὰ συμφωνήσωσι πρὸς αὐτοὺς ἐν τῷ Συνεδρίῳ ὡς συνεφώνησαν καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, ἐπανειλημμένως δηλώσαντες τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὅρων τούτων.

Ἐντεῦθεν εἶναι, ἤδη, βέβαιον ὅτι πᾶσαι αἱ πρὸ τοῦ Συνεδρίου καὶ κατὰ τὸν πόλεμον γενόμεναι μυστικαὶ καὶ φανεραὶ συνθῆκαι περὶ προσκτήσεως χωρῶν ἠκυρώθησαν, καὶ αἱ συγκροτοῦσαι τὸ συνέδριον Δυνάμεις εἰσέρχονται ἐκεῖ μετὰ χειρῶν καθαρῶν, καὶ δικαιοῦται πᾶν ἔθνος νὰ προσδοκᾷ τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ Συνεδρίου περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ ἐν πνεύματι ἄκρας δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος, περὶ ὧν ἐγγυᾶται ἡ παρουσία μάλιστα τοῦ μεγάλου Δημοκράτου καὶ παγκοσμίου πολιτικοῦ Μεταρρυθμιστοῦ Οὐΐλσων.

Ὁ Ἑλληνισμὸς πάντα λόγον ἔχει ὅπως εὐλογῇ τὴν Θείαν Πρόνοιαν, προστατεύσασαν αὐτὸν καὶ πάλιν μετὰ στοργῆς καὶ ἀγαγοῦσαν εἰς τὸν Παγκόσμιον πόλεμον τὸν εἰρηνικώτατον ἄνδρα, ἵνα γένηται ἐκλεκτὸν ὄργανον αὐτῆς πρὸς ἀπονομὴν δικαιοσύνης εἰς πάντας τοὺς ξενοκρατουμένους καὶ δοκιμαζομένους λαοὺς καὶ τὸν ὑπὲρ πάντας δοκιμασθέντα καὶ ἀναξιοπαθήσαντα πανελλήνιον λαόν.

Ἐμπιστευόμενοι ἐπὶ τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης, ἃς μὴ βαυκαλώμεθα ὑπὸ τῶν συχνῶν τηλεγραφικῶν ἀγγελιῶν, αἵτινες προφανῆ ἔχουσι σκοπὸν ὅπως καθησυχάζωσι τὴν πανελλήνιον κοινὴν γνώμην πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κόμματος ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.

Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου πλήρεις καὶ ἀκέραιαι, εἰνε δὲ τοσοῦτον ἐπιτακτικαὶ αὗται διὰ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἐθνογραφικοῦ δικαίου αὐτῶν πάλαι καὶ σήμερον, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ παρορασθῶσι καὶ περικοπῶσιν ἂν τεθῶσι δεόντως καὶ ἀναπτυχθῶσι μετὰ σαφηνείας καὶ δυνάμεως πρὸς τὸ παγκόσμιον Συνέδριον τῆς Εἰρήνης.

Οὐδεμίαν σήμερον ἔχουσι σημασίαν, οἵαν θὰ εἶχον ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, αἱ ἀγγελλόμεναι στρατιωτικαὶ κινήσεις τῶν Ἑλλην. στρατευμάτων ἐν Θράκῃ ἢ καὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ἐμφαίνουσαι μόνον ὅτι παρὰ τοῖς Συμμάχοις ἐπεκράτησεν ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα περὶ τῆς μεγαλόφρονος καὶ ἡμέρου πολιτείας αὐτῶν πρὸς τὸν ἀφωπλισμένον ἐχθρόν, καὶ θεωροῦσιν αὐτὰ ἄξια ὅπως ἐπιβάλωσι καὶ τηρήσωσι τὴν τάξιν εἰς τὰς καταλαμβανομένας ἐχθρικὰς χώρας, χώρας ἐφ' ὧν ἄλλως τε ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει τὰ μέγιστα καὶ ἰσχυρότατα δίκαια κυριαρχίας.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ παρὰ τοῦ Συνεδρίου ὅτι ἡ εἰρήνη τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ εὐημερία τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν θὰ ἐξασφαλισθῶσι μόνον ἂν ἀπονεμηθῇ πρὸς αὐτοὺς πάντας πλήρης καὶ γενναία δικαιοσύνη, ἀπαλλάσσουσα τούτους τῆς ἀνιάτου Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως, ἥτις καὶ τούτους ἐπὶ αἰῶνας ἐταλαιπώρησε καὶ ἐβασάνισε καὶ τῶν Τουρκικῶν λαῶν κατεπίεσε καὶ ἐν τέλει ἐπήνεγκε τὴν κατάλυσιν τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ
ΚΑΙ
Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ὑπὸ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ἀπάλεξις γενομένη ἐπὶ τῇ Μουσικοφιλολογικῇ Ἑσπερίδι τῆς Ἑλληνικῆς Μανδολινάτας «Τέρπανδρος», τὴν ἑσπέραν τῆς 16)29 Ἰανουαρ. 1919, ἐν Λευκωσίᾳ.

Φιλόμουσε ὁμήγυρι,

Ἡ τιμητικὴ πρόσκλησις τοῦ προεδρείου τοῦ φιλομούσου ὁμίλου «Τέρπανδρος», ἵνα παράσχω τὴν ἐλαχίστην συμβολήν μου εἰς τὴν ὑψηλὴν ψυχαγωγίαν τῆς ἑσπέρας ταύτης, μοὶ ἐπέβαλε τὸ καθῆκον νὰ ἀποδεχθῶ αὐτήν, καὶ ἐπασχολήσω ὑμᾶς βραχύτατα ἐκθέτουσα περὶ τῆς μουσικῆς, καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τὰ συναισθήματα καὶ τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ ἐσώτερος ἄνθρωπος, ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐπικοινωνεῖ μετὰ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ὡς γνωστόν, διὰ τῶν πέντε κυρίων αἰσθήσεων, ὧν ἡ ὅρασις καὶ ἡ ἀκοή, εἶναι αἱ κατ' ἐξοχὴν ὑψηλαὶ καὶ εὐγενεῖς αἰσθήσεις δι' ὧν ἡ ψυχὴ ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῶν εὐγενεστέρων, ὑψηλοτέρων καὶ ὡραιοτέρων ἐκφάνσεων τοῦ ὑλικοῦ κόσμου. Διὰ τῶν δύο τούτων αἰσθήσεων ἡ ὕπαρξις ἡμῶν αἴρεται εἰς ὁρίζοντας πνευματικοὺς ὑπεράνω τῆς παχυλῆς ὕλης, καὶ τῆς ταπεινῆς καὶ ἀλόγου ζωῆς.

Ἡ ὅρασις, ἡ ἀνωτάτη οὖσα αἴσθησις, παρέχει εἰς ἡμᾶς ἐντυπώσεις καὶ τέρψεις αἴτινες ἐπηρεάζουσι τὴν φαντασίαν καὶ ἐξεγείρουσι τὰ συναισθήματα ἡμῶν. Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποθαυμάζομεν ὅ,τι προσπίπτει ὡραῖον καὶ τέρπει διὰ τοῦ σχήματος τῆς συμμετρίας καὶ τοῦ χρώματος. Θυμάζομεν τὰ περὶ ἡμᾶς διακεχυμένα κάλλη τῆς φύσεως καὶ, χωρὶς τῶν ὀφθαλμῶν, δὲν θὰ εἴχομεν ἔννοιαν τῶν ἀνατολῶν ἐκείνων τοῦ ἡλίου καὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ ἐκπάγλως ὡραίων ἡμερῶν. Αἱ νύκτες ἔχουσι καὶ αὗται τὰ θέλγητρα διὰ τοὺς ὀφθαλμούς· ὡραῖαι κατάστεροι νύκτες ἀρωματιζόμεναι ὑπὸ μυστηρίου καὶ ἐξάρσεως· ἄνευ τῆς ὁράσεως ἡ φύσις καὶ τὰ κάλλη αὐτῆς, ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ γελόεν γαλανὸν χρῶμα του δὲν θὰ ἐξετιμῶντο, διότι τὰ πάντα εἶναι ἔρεβος διὰ τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν....

Διὰ τῆς ὁράσεως διακρίνομεν τὸν ἥλιον καὶ τοὺς ἀστέρας, τὸ φῶς καὶ τὰ χρώματα, τὴν γῆν ἀνανεοῦσαν κατ' ἔτος τὸν ἔκπαγλον διάκοσμον αὐτῆς. Οἱ ὀφθαλμοί μας στιγμιαίως μεταφέρονται ἀπὸ τῶν ὀρέων εἰς τὴν πεδιάδα, πλανῶνται ἀνὰ τὰς κοιλάδας, παρακολουθοῦσι τὸν ἑλικώδη ροῦν τῶν ποταμῶν καὶ σταματῶσιν ἐκθαμβοι πρὸ τοῦ ἐπιβλητικοῦ θεάματος τῶν θαλασσῶν. Ὅσοι λαοὶ ἐπροικίσθησαν ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τῆς προνοίας καὶ τῆς μητρὸς φύσεως διὰ τῆς φιλοκάλου ἐξυδερκείας, μέσῳ τῶν φυσικῶν καὶ ἀπτῶν καλλονῶν τῆς φύσεως διακρίνουσι τὰ διεσπαρμένα ἴχνη τοῦ ὑπερφυσικοῦ, τοῦ θείου κάλλους καὶ διὰ τῆς ἀναπαραστατικῆς καὶ ἀναπλαστικῆς φαντασίας συνήρμοσαν καὶ ἀπεκρυστάλλωσαν ταῦτα ἐν ἑνότητι καὶ ἁρμονίᾳ εἰς τὸν Παρθενῶνα καὶ τὰ ἄλλα ἀθάνατα μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τὰ ἀπαράμιλλα ἀριστουργήματα τῆς Ἑλληνικῆς γλυπτικῆς. Εἶνε προσφιλέστατον τὸ φῶς καὶ πολυτιμότατον κτῆμα ἡ ὅρασις, ὑπὲρ πάντας δὲ τοὺς λαοὺς τὸ φῶς ἠγάπησαν οἱ Ἕλληνες, διότι παρέχει τοῦτο εἰς τὰς χώρας των περικαλλεστάτας σκηνογραφίας καὶ ἁρμονικωτάτας ἀποχρώσεις καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ Ἑλληνικὴ φαντασία ἀπεκάλυπτε τὸ κεκρυμμένον θεῖον κάλλος.

Μετὰ τὴν ὅρασιν ἡ ἀκοὴ ἀποτελεῖ τὴν ἀμέσως ὑποδεεστέραν, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωπίνην αἴσθησιν. Διὰ τῆς ἀκοῆς ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῶν ὁμοίων ἡμῶν οὐχὶ ἁπλῶς διὰ τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεως αὐτῶν, ἀλλὰ μετὰ τῶν ψυχικῶν διαθέσεων καὶ διανοήσεων αὐτῶν. Διὰ τῆς ἀκοῆς ἀντιλαμβανόμεθα τοὺς ἤχους καὶ τοὺς κρότους, αἰσθανόμεθα τῆς αὔρας τὰς θωπείας ἐπὶ τῶν θροούντων φυλλωμάτων, τὸν κελαρυσμὸν τῶν ρυάκων, τὴν μελῳδίαν τῶν ἀηδόνων, τὸν μυνιρισμὸν τῶν πτηνῶν, τὸν βόμβον τῶν ἐντόμων ὑπὸ τὴν χλόην καὶ ἐν τῷ ἀέρι.

Διὰ τῆς ἀκοῆς μυούμεθα τὰς μεγάλας συμφωνίας τῆς φύσεως, γόνιμα τεκμήρια τῆς ζωῆς τοῦ σύμπαντος. Ὅπως διὰ τῆς ὁράσεως, μέσῳ τῆς φαινομενικῆς ἀταξίας καὶ ἀσυμμετρίας, ἀνεῦρον τὸ καλὸν καὶ τὸ ὑψηλόν, οὕτω διὰ τῆς ἀκοῆς μέσῳ τοῦ κατ' ἐπίφασιν θορύβου τῆς παγκοσμίου κινήσεως ἀνεῦρον τὴν μελῳδίαν, τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν ἁρμονίαν ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ θεία τέχνη, ἡ μουσική.

Ἡ μουσικὴ δύο ἔχει κύρια συστατικά, ὧν ἄνευ δὲν ὑπάρχει. Τὸν ἦχον καὶ τὸν ρυθμόν· ὁ ἦχος παράγεται, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τῶν δονήσεων τῶν ὑλικῶν μορίων τῶν σωμάτων, εἶνε ὀξύτερος ἢ βαρύτερος κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δονήσεων τούτων. Διάστημα ἐν τῇ μουσικῇ λέγεται ἡ διαφορὰ τῶν δονήσεων πρὸς ἀλλήλας.

Κατατασσόμενοι οἱ ἦχοι διαφόρως σχηματίζουσι τὴν λεγομένην κλίμακα, καὶ διὰ τῆς συναρμολογήσεως συστήματος κλιμάκων ἀποτελεῖται ὁ τονισμός. Αἱ παραλλαγαὶ τοῦ τονισμοῦ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ τοὺς διαφόρους λαοὺς παρήγαγον τὰς μεγάλας ἐναλλαγὰς τῆς μουσικῆς ἱστορίας. Ὁ ρυθμὸς συνίσταται εἰς τὸ διαθέτειν τοὺς ἤχους οὕτως ὥστε ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα κανονικὸν ἢ ἀκανόνιστον, νὰ προξενῇ εἰς τὴν ἀκοὴν τὸ συναίσθημα παύλας τινός.

Ἂν συγκρίνωμεν τὴν μουσικὴν πρὸς τὴν ὁμιλουμένην γλῶσσαν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἦχοι παριστῶσι τὰς λέξεις τῇ βοηθείᾳ τοῦ ρυθμοῦ, αἱ δὲ λέξεις αὗται συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας σχηματίζουσι φράσεις. Ἐκ τῆς ἑνώσεως ταύτης τοῦ ρυθμοῦ καὶ τοῦ ἤχου παράγεται ὁ τόνος, δι' οὗ αἱ λέξεις καὶ φράσεις προσλαμβάνουσι σαφῆ καὶ ἐκφραστικὴν ἔννοιαν. Ἡ μουσικὴ ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν ἔχει τὸν εὐστροφώτερον καὶ λεπτότερον τόνον.

Οἱ συνδυασμοὶ τῶν ρυθμῶν καὶ τῶν ἤχων, ὧν ἡ ποικιλία καὶ σήμερον εἶνε ἀνεξάντλητος πολλαπλασιαζόμενοι ἐπ' ἄπειρον ἐσχημάτισαν πάντοτε τὴν ἀπὸ τῶν ἁπλουστάτων δοκιμίων μέχρι τῆς τελειότητος τῆς τέχνης.

Οἱ μουσικοί, μὴ ἀρκούμενοι νὰ ᾄδωσι ἀλληλοδιαδόχως τοὺς ἤχους καθυποβάλλοντες αὐτοὺς εἰς τοὺς νόμους τοῦ τονισμοῦ καὶ τοῦ ρυθμοῦ, ἐπενόησαν ὅπως ἐπιθέσωσι τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ σημάνωσι συγχρόνως δύο, τρεῖς, τέσσαρας ἢ καὶ πλείονας τῶν ἤχων τούτων καὶ οὕτως ἀνέπτυξαν τὴν ἁρμονίαν, ἣν δυνάμεθα νὰ ὁρίσωμεν ὡς ἑξῆς. «Ἡ ἁρμονία εἶνε ἡ τέχνη τοῦ συνδυάζειν τοὺς ἤχους οὕτως ὥστε πλείονες νὰ ἀκούωνται συγχρόνως».

Εἰς τὴν τάσιν, τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν ἁρμονίαν συνάπτεται τέταρτόν στοιχεῖον, τὸ Ποιόν, ὅπερ ἐνεργεῖ εἰς τὴν μουσικήν, ὅπως τὸ χρῶμα εἰς τὴν ζωγραφικήν· μὴ ἀρκούμενος ὁ ἄνθρωπος νὰ ψάλλῃ μόνον, ἐπενόησε τὰς τεχνητὰς φωνὰς καὶ ἐφεῦρε τὰ ὄργανα τῆς μουσικῆς. Ἀπὸ τῆς μαλλον μεμακρυσμένης ἀρχαιότητος μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ὅσῳ ἀναριθμητα καὶ ἂν ἦσαν τὰ ὄργανα ταῦτα, δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς τρεῖς τύπους τὰ ἔγχορδα, τὰ ἐμπνευστὰ καὶ τὰ κρουματικά.

Τὰ ἔγχορδα ὑποδιαιροῦνται εἰς δύο εἴδη, εἰς τὰ πληττόμενα διὰ πλήκτρου, ὡς τὸ τετράχορδον, καὶ εἰς τὰ ψαυόμενα διὰ τοῦ δακτύλου, ὡς τὴν κιθάραν. Ὑπάρχουσιν ὄργανα καὶ διὰ σφυρίου κρουόμενα.

Εἰς τὰ ἐμπνευστὰ ὄργανα διακρίνονται τρεῖς κύριοι τύποι. Τὰ ἔγγλωττα, ὡς ὁ αὐλὸς (κλαρίνον) ἐν ᾧ δονεῖται ὁ ἀὴρ προσκρούων εἰς διάφραγμα. Τὰ μετὰ μιᾶς ἢ δύο γλωσσίδων ὄργανα, ὡς ὁ ὀξυβόας ἢ ὁ τράναυλος ἐντὸς τῶν ὁποίων ἓν ἢ δύο γλωσσίδια δόνακος δονοῦνται διὰ τῶν χειλέων, ἀντηχοῦντος ἑπομένως τοῦ ἐν τῷ ὀργάνῳ ἀέρος, καὶ τὰ μετὰ προστομίδος ὄργανα ἐν οἷς ὁ ἀὴρ ὠθούμενος μεθ' ὁρμῆς ἐν βαυκαλίδι τινί, διὰ στενοῦ χάσματος ἀντηχεῖ ἐντὸς ἑνὸς ἢ καὶ πλειόνων σωλήνων, οἷα εἶνε ἡ σάλπιγξ, τὸ κέρας ἢ βυκάνη κ. ἄ.

Τὰ κρουματικὰ ὄργανα εἶνε τὰ ἀντηχοῦντα καὶ πληττόμενα, εἴτε διὰ τῆς χειρὸς, ὡς τὸ σεῖστρον (τέφι) εἴτε διὰ τῆς ῥαπίδος, ὡς τὸ τύμπανον ἢ τὰ κρόταλα, εἴτε διὰ σφυρίου ὡς οἱ κώδωνες καὶ οἱ κωδωνίσκοι, εἴτε συγκρουόμενα, ὡς τὰ κρέμβαλα καὶ τὰ κύμβαλα.

Τὰ ὄργανα ταῦτα, οἱασδήποτε μεταπλάσεις καὶ ἂν ὑπέστησαν, ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον ἀντήχησαν πάντοτε διὰ χορδῶν,

διὰ γλωσσίδων, διὰ προστομίδος ἢ δι' ἐπιτύψεως.

Τὰ σχήματα καὶ τὰς χρήσεις τῶν διαφόρων τούτων ὀργάνων ἀνευρίσκομεν παρὰ τοῖς μεγάλοις καὶ παναρχαίοις ἔθνεσιν ἐπὶ τῶν περισωθέντων ἀναγλύφων παραστάσεων, ἐπὶ λίθων ξύλων ἢ μετάλλων ἢ καὶ πηλίνων ὁμοιωμάτων, οὐδὲν ὅμως γνωρίζομεν ἄλλο περὶ τῆς μουσικῆς καθόλου τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Ἀσσυρίων, διότι οὐδὲν ἀπὸ τούτων περιεσώθη σύγγραμμα περὶ μουσικῆς. Παρὰ τοῖς Ἑβραίοις οὐδὲν εὑρίσκομεν ἴχνος τῶν μουσικῶν ὀργάνων διότι ἐλάχιστα οὗτοι ἐθεράπευον τὴν γλυπτικήν, ἣν ἀπηγόρευεν ἡ πρώτη τῶν δέκα ἐντολῶν.

Ἐντούτοις εἰς πᾶσαν σχεδὸν σελίδα τῆς Π. Γραφῆς γίνεται μνεία τῆς μουσικῆς. Πάντως οἱ Ἑβραῖοι καὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν ἐξ Αἰγύπτου, ὥστε νὰ ὦμεν βέβαιοι ὅτι ἦσαν ἐντελῶς ὅμοια πρὸς τὰ Αἰγυπτιακά. Ἡ μουσικὴ πιθανῶς ἐποίκιλλε συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας θρησκευτικὰς ἀντιλήψεις καὶ πεποιθήσεις καὶ τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα.

Διὰ τοῦτο οἱ Ἑβραῖοι, μόλις ἐγκατέστησαν ἐν Παλαιστίνῃ, μεγάλως ἐχρησιμοποίησαν τὴν μουσικὴν καὶ παρέσχον εἰς αὐτὴν θέσιν ἐξέχουσαν ἐν τῇ θρησκείᾳ, ὡς τοῦτο συνέβη καὶ παρὰ τοῖς παναρχαίοις λαοῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν αὐτὴν κατεπληκτικῶς προώδευσεν ἡ Μουσικὴ ἐπὶ τῶν Κριτῶν· ὁ δὲ Σαμουήλ, ὁ τελευταῖος καὶ σεβασμιώτατος ἐξ αὐτῶν, ἵδρυσεν ἐν Ραμᾷ σχολὴν Προφητῶν καὶ Μουσικῶν. Ἐκεῖ κατέφυγε καὶ ὁ Δαβὶδ ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ Σαούλ, καὶ ἐκεῖθεν ὁ προφητάναξ, ὅτε ἀνῆλθε τὸν βασιλικὸν θρόνον, ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γνωστὸν λυρικὸν ἐνθουσιασμόν, ὃν συνεμερίσθη καὶ αὐτὸς ὁ λαὸς καὶ ἔκτοτε ἡ μουσικὴ παρ' Ἑβραίοις μετέσχε πασῶν τῶν μεγάλων πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων.

Ὁ Δαβὶδ διὰ τὸν μελετηθέντα ναόν, ὅπως χωρήσῃ τὴν ἱερὰν Κιβωτόν, διωργάνωσε θίασον ἐκ τεσσάρων χιλιάδων ἀοιδῶν καὶ μουσικῶν.

Ἡ θεία λειτουργία ἐτελεῖτο κανονικῶς ὑπὸ δώδεκα ἀριδῶν καὶ δώδεκα μουσικῶν, ἐξ ὧν ἐννέα ἦσαν ἁρπισταί, δύο κιθαρισταί, καὶ εἰς κυμβαλιστής.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολομῶντος ἐπηκολούθησε τὸ σχίσμα μεταξὺ τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ διαδοχικῶς ἡ ὑποδούλωσις καὶ ἡ αἰχμαλωσία αὐτῶν. Εἶναι δὲ γνωστὰ τὰ ὑπέροχα ᾄσματα δι' ὧν οἱ ἐν αἰχμαλωσίᾳ Ἑβραῖοι ἐπὶ τῆς λύρας «τὰ ὄργανα κρεμάσαντες ἐξέχεον τοὺς κλαυθμοὺς αὐτῶν ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος.»

Ἔλθωμεν ἤδη ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο οἱ ἐξοχώτεροι καλλιτέχναι τοῦ κόσμου, μεγάλοι γλύπται, ἀπαράμιλλοι ἀρχιτέκτονες, θεῖοι ποιηταί, ἄρα ἦσαν καὶ μεγάλοι μουσικοί. Τίς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ συμπέρασμα τοῦτο; Μετὰ τῆς θαυμαστῆς φιλοκαλίας αὐτῶν, τοῦ ἐμφύτου αἰσθήματος τῆς μεγάλης συμμετρίας, ὅπερ ἐξίσου διακρίνει ἁπάσας τὰς τέχνας αὐτῶν ἐμάντευσαν τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κάλλος τῆς μουσικῆς, διότι συμπεριέλαβον ἐν τῇ αὐτῇ τριλογίᾳ, τὴν ποίησιν, τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὀρχηστικήν· ἐγίνωσκον ἄρα καὶ ἐκαλλιέργουν μίαν μουσικήν, ἐν τῇ ἀπολύτῳ σημασίᾳ ἣν ἡμεῖς δίδομεν σήμερον εἰς αὐτήν. Ὅτι περισώθη ἐκ τῆς ἀρχαίας Μουσικῆς σύγκειται ἐκ τριῶν ὑμνικῶν ᾠδῶν, μιᾶς πρὸς τὴν Καλλιόπην, ἑτέρας πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τρίτης πρὸς τὴν Νέμεσιν, καὶ οἱ τρεῖς πρῶτοι στίχοι τῆς α' ᾠδῆς τοῦ Πινδάρου, ἐν τοῖς Πυθονίκαις.

Ὁ ρυθμὸς καὶ οἱ τρόποι ἀπετέλουν τὸ καλούμενον ἦθος μελῳδίας τουτέστι τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς. Ἀναλόγως [illegible] τῆς καὶ τῶν ἐμπνεομένων [illegible] θημάτων, ἡ μελῳδία ἦτο τραγική, κωμική, διθυραμβική, ἐρωτική, ἐγκωμιαστική, συσταλτική (ἐμπνέουσα θλιβερὰς ἐντυπώσεις) ἡσυχαστικὴ καὶ διασταλτική. Ἤλλασσε δὲ χαρακτήρα, τουτέστι ρυθμὸν ἢ τρόπον διὰ τῆς μεταβολῆς. Ἡ μεταβολὴ ἀναλογεῖ ἐν τῇ νεωτέρᾳ μουσικῇ πρὸς τὰς μεταμελῳδήσεις καὶ ἀλλαγὰς τοῦ ρυθμοῦ.

Ἕκαστος τρόπος εἶχεν ἴδιον χαρακτῆρα ἢ ἦθος. Αἱ αἰσθητικαὶ ὅμως διαφοραὶ δὲν ἦσαν πάντοτε σταθεραί, καὶ μεγάλοι φιλόσοφοι οἷοι ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης διεφώνουν ἐνίοτε ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἐκφράσεως ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Ὁ Πλούταρχος ἀφηγεῖται ὅτι ἡμέραν τινὰ ὁ Εὐριπίδης διατάξας νὰ ἐπαναληφθῇ τεμάχιον τῆς συνθέσεώς του, εἶδε γελῶντα ἕνα τῶν ἐκτελεστῶν:

«Ἐὰν μὴ ἦσο ἄγευστος πάσης παιδείας καὶ καλλιτεχνίας, τῷ λέγει οὗτος, δὲν θὰ ἐγέλας ἀκούων με μεξολυδιστὶ ἄδοντα».

[Ἕπεται τὸ τέλος].

Ἡ ΣΥΡΙΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

[Ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν παρισινὴ ἐφημερὶς ὑπὸ ἡμερομην. 14)27 π. Δεκεμβρίου γράφει τὰ ἑξῆς:]

Γνωστοποιῶν πρὸς τὸν κ. Σεκρῆ Γκάνεμ πρόεδρον τοῦ Κεντρικοῦ Συριακοῦ Κομιτάτου, τὴν παραλαβὴν ψηφίσματος ἀποδεκτοῦ γενομένου ὑπὸ τῆς ὁμάδος ταύτης καὶ σχετικοῦ περὶ τῆς τύχης τῆς Μ. Ἀσίας, ὁ κ. Γεώρ. Κλεμανσὼ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Συρίας θὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς εἰρήνης ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτητι αὐτοῦ.

Ἡ δήλωσις αὕτη ἀνεμένετο ἀνυπομόνως καὶ ἐπέρχεται ἐν καιρῷ. Ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον, τρόντι, οἱ εἰδήμονες τῶν ἀνατολ. τούτων ζητημάτων καὶ πάντες ὅσοι ἔχουσιν οἱαδήποτε συμφέροντα ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐνησχολοῦντο περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας ταύτης. Ἐπὶ μακρόν, ἡ κοινὴ γνώμη ἀπερροφημένη ὑπὸ ἄλλων μερημνῶν, ἐφάνη ἀμελοῦσα τῆς ἀπομεμακρυσμένης πως ταύτης ἀπόψεως τῆς εὐρωπαϊκῆς συρράξεως. Ἀμ' ὡς ὅμως ἀπηλλάγη διὰ τῆς ἀνακωχῆς, τῆς ἀπειλῆς τοῦ ἐχθροῦ ἀμέσως καὶ αὐτομάτως ἐπανῆλθεν εἰς τὰ προβλήματα, ἅτινα ἀποτελοῦσι, τρόπον τινά, καὶ τὴν κληρονομίαν τῆς ἐθν. σκέψεως καὶ ἐνεργείας, καὶ τὸ ζήτημα τῆς Συρίας εἶναι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῶν προβλημάτων τούτων. Ἰδού, διατί εἴπομεν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Κλεμανσὼ ἐπῆλθεν ἐν καιρῷ.

Οἱ ἄνθρωποι τῶν ὑποθέσεων ἐν Μασσαλίᾳ, προσεκτικοὶ ἀπὸ τοσούτων αἰώνων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἀνατολήν, ἐπέδειξαν μέγα αἴσθημα εὐκαιρίας ἀποφασίσαντες νὰ συνέλθωσιν εἰς συνέδριον καὶ μελετήσωσι τὸ Συριακὸν ζήτημα. Οὐ μόνον ἐδείχθησαν λίαν περιεσκεμμένοι περὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων ἀλλὰ καὶ ἀντεπεκρίθησαν ἔτι εἰς τὴν εὐχὴν τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἀμ' ὡς ἔλαβε γνῶσιν ἀπὸ τῶν κρίσεων τοῦ τύπου τῶν γενομένων συμφωνιῶν τῷ 1916 πρὸς διακανόνισιν τῆς τύχης τῆς Ὀθωμ. αὐτοκρατορίας, ἡ λαϊκὴ εὐθικρισία ἔκρινε τὰ διπλωματικὰ ταῦτα ὄργανα.

Δὲν ἐδίστασεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἐκφέρῃ κατ' αὐτῶν δυσμενῆ ἐτυμηγορίαν. Δὲν ἠδύνατο νὰ γένηται ἄλλως, διότι οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι αἱ συμφωνίαι αὗται δὲν ἦσαν εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἐθνογραφίαν, πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐθνικοτήτων, πρὸς τὰ γαλλικὰ καὶ συριακὰ συμφέροντα, πρὸς τὴν τόσον ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως ἀποσοβηθῇ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶς κίνδυνος παρανοήσεως καὶ προστριβῆς μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν συμμάχων της.

Αἱ συμφωνίαι τοῦ 1916 εἶνε τρανὸν παρίδειγμα τῶν κινδύνων τῆς ἀποκρύφου διπλωματίας· παρέχουσιν ἡμῖν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι αἱ διεθνεῖς συμφωνίαι αἱ μὴ συγχάνουσαι τῆς συναινέσεως καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ δημοσίου αἰσθήματος εἶνε ἀνεφίρμοστοι.

Ὅταν διπλωματική τις ἀντίληψις προσκρούῃ καταφανῶς εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, θὰ ἐξαφανισθῇ ταχύτερον ἢ βράδιον. Δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσωσιν ὅπως παρατείνωσι τὴν ἀθλίαν ζωὴν αὐτοῦ, διαπραγματευόμενοι ἀνταλλάγματα μᾶλλον ἢ ἧττον μεμακρυσμένα, σπανίως ὅμως ἐπιτυγχάνουσι τούτου. Θὰ ἦτο κινδυνῶδες παιδοκιμάσωσιν ἐν τῇ ἀπασχολούσῃ ἡμᾶς περιπτώσει. Εἰς τοὺς περιαχθέντας εἰς ἀδιέξοδον ἀνήκει νὰ ἀναγνωρίσωσιν εἰλικρινῶς τὴν πλανην αὐτῶν καὶ ἐπανέλθωσιν ὀπίσω, νὰ θέσωσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ ἀποκατασήσωσιν ἰσορροπίαν εὐσταθῆ εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀντίληψιν αὐτῶν.

Αἱ ἀνησυχίαι ὅμως θὰ ἦσαν τώρα ἄκαιροι. Ὁ κ. Κλεμανσὼ ἀνέλαβεν εἰς χεῖρας του τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως καθησυχάσῃ ἡμᾶς περὶ τῆς περιφρουρήσεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων· εἶδεν ὅτι τὸ συριακὸν πρόβλημα δὲν ἠδύνατο νὰ θεωρῆται δευτερεῦον, καὶ ἔχομεν λοιπὸν τὴν βεβαιότητα ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς κοινῆς γνώμης δὲν θὰ παροραθῶσιν.

Δυνατόν, ἐπειδὴ αἱ ἁπλούστατα λύσεις εἶνε πάντοτε αἱ ἄρισται, αἱ δυνάμεις νὰ ἀποφασίσωσιν νὰ ὑποκαταστήσωσιν εἰς τὰς συμφωνίας τοῦ 1916 δήλωσιν διακηρύττουσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν ἀκεραίας τῆς Συρίας καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῶν γαλλικῶν συμφερόντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ἀλλ' ἂς μὴ προκαταλαμβάνωμεν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τάξεως διεθνοκυβερνητικῆς. Ἂς περιοριζώμεθα εἰς τὸ νὰ μὴ λησμονῶμεν τὴν ἱστορίαν τῆς χθὲς καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα τὴν θέσιν ἣν ἔλαβον τὴν προτεραίαν αὐτὴν τοῦ πολέμου αἱ κυβερνήσεις ὧν τὸ θράσος καὶ ἡ ἀφροσύνη ἐγένοντο βεβαίως τὰ ἐλάχιστα σφάλματα. Γαλλία ἰσχυρὰ καὶ νικηφόρος, ὡς ἡ σημερινή, θὰ ἔπραττεν ὀλιγώτερον τῆς μικροψύχου Γαλλίας πρὸ τοῦ πολέμου;

Τὸ ἐρώτημα τοῦτο δὲν τίθεται. Τί, λοιπόν, ἐπράξαμεν τῷ 1912 καὶ τῷ 1914; Ἐπετύχομεν οὐ μόνον παρὰ τῶν φίλων ἡμῶν Ἄγγλων ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς Γερμανίας, ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀλαζονείας αὐτῆς, τὴν ἀναγνώρισιν ὅτι ἡ Συρία ὁλόκληρος ἦτο ζώνη Γαλλικῆς ἐπιρροῆς. Αἱ συμφωνίαι τοῦ 1916 ἀνεκάλεσαν ὅ,τι εἶχε παραχωρηθῆ εἰς ἡμᾶς δύο ἔτη πρότερον. Ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης ἀδύνατον νὰ μὴ ἀποδώσῃ ἡμῖν τοῦτο.

Εἶναι, ἄλλως τε, ἀναπόδραστον, ἵνα ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἀτυχῆ σύγχυσιν, νὰ καθορίσωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἔκφρασις «ζώνη ἐπιρροῆς» δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν συνήθισαν ἡμᾶς αἱ ἀποικιακαὶ ὑποθέσεις ν' ἀποδίδωμεν εἰς αὐτήν. Δὲν πρόκειται ὑπὸ οὐδένα τίτλον νὰ θεωρῶμεν τὴν Συρίαν ὡς γῆν πρὸς διανομὴν—καθ' ἣν περίπτωσιν θὰ κατέπιπτον αἱ σοβαρώτεραι ἐνστάσεις αἱ διευθυνόμεναι κατὰ τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1916—οὔτε νὰ καθορίσωμεν τὴν τύχην τῶν Σύρων, ὡς θὰ καθορίσωσι τὴν τῶν Ἑρρέρος ἢ τῶν Ἰθαγενῶν τῆς Νέας Γουϊνέας.

Ἀναγνωρίζουσαι, πρὸ τοῦ πολέμου ἤδη, ὅτι ἡ Συρία ἦτο ζώνη ἐπιρροῆς γαλλικῆς αἱ Δυνάμεις ἐπιβεβαιοῦν ὅτι ἡ Γαλλία ἐκέκτητο ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ συμφέροντα ἠθικά, (διάδοσις τῆς γλώσσης αὐτῆς, ἔργα διδασκαλίας καὶ βοήθεια κ.λ.π.) καὶ συμφέροντα ὑλικὰ (ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καθιδρύματα σιδηροδρόμους, παραχωρήσεις δημοσίων ἔργων, κ.λ.π.) ὑπερβαίνοντα κατὰ πολὺ τὰ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἁπάντων, ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ ὑπεροχή της ἔδει νὰ εἶναι σεβαστὴ καὶ ὅτι οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νομίμως νὰ διαδραματίσῃ ἐν Συρίᾳ μέρος ἀντιλέγον καὶ ἀντιδρῶν εἰς τὴν ὑπεροχὴν ταύτην.

Ἡ Συριακὴ γνώμη ἥτις δὲν ζητεῖ παρὰ τῆς Γαλλίας ἵνα καταστήσῃ τὴν χώραν ταύτην ἀποικίαν, ἥτις ὅμως ἔχει τὴν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς της ἵνα ὀργανώσῃ τὴν νέαν ἐλευθερίαν της—ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη ἥτις δὲν ἀξιοῖ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κατάλογον τῶν μεμακρυσμένων κατακτήσεων αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ διατηρήσῃ μόνον τὰ ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντα αὐτῆς—ἡ διττὴ αὕτη γνώμη συμφωνεῖ ἁπλῶς εὐχομένη τὴν διατήρησιν τῶν τεθειῶν προ λεντήκοντα ἐτῶν καὶ τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν εἰς τὴν κατάρρευσιν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας.

Docteur GEORGES SAMNÉ

Σ. Κ. Φ. Αἱ συμφωνίαι εἰς ἃς ἀναφέρεται ὁ ἀρθρογράφος ἐν τοῖς κυρίαις αὐτῶν γραμμαῖς εἶνε αἱ ἑξῆς:

«Ἡ Ρωσία ἀποκτᾶται τὰς ἐπαρχίας Ἐρζερούμ, Τραπεζοῦντος, Βὰν καὶ Βιτλίς, ὡς καὶ τὰς χώρας τοῦ νοτίου Κουρδιστὰν μέχρι τῆς Περσικῆς μεθορίου γραμμῆς Μουσὰ-Σὲρ-Ἴβν-Ὀμὰ-Ἀμαλιά. Τὸ σημεῖον τοῦ τέρματος τῶν ἐδαφικῶν προσκτήσεων τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Εὐξείνου ἔκειτο δυτικῶς τῆς Τραπεζοῦντος.

Ἡ Γαλλία ἐλάμβανε τὴν παραλιακὴν λωρίδα τῆς Συρίας, τὸ βιλαέτιον Ἀδάνων καὶ χώραν ὁριζομένην νοτίως ὑπὸ τῆς γραμμῆς Ἀϊντὰπ—Καρπούτ μέχρι τῆς Ρωσικῆς μεθορίου καὶ πρὸς βορρᾶν διὰ τῆς γραμμῆς Ἀλὰ-Δὰγ-Καισάρεια-Ἄκ-Λάδγο-Ὑλτιζ-Δαγ-Ζάρα-Ὀγκουὶν-Καρπούτ.

Κατὰ σύμβασιν δὲ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἡ ζώνη μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν Ἀγγλικῶν χωρῶν θὰ ἀπετέλει τὴν ὁμοσπονδίαν Ἀραβικῶν κρατῶν ἢ ἓν ἀνεξάρτητον Ἀραβικὸν Κράτος, ὧν αἱ ζῶναι ἐπιρροῆς θὰ καθωρίζοντο κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν.

Ἡ Ἀλεξανδρέττα ἐκηρύσσετο ἐλεύθερος λιμήν.

Ἡ Παλαιστίνη καὶ οἱ Ἅγιοι Τόποι ἐξηροῦντο τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους καὶ ἐτίθεντο ὑπὸ διοικητικὸν σύστημα συμφώνως πρὸς σύμβασιν μεταξὺ Ρωσίας, Γαλλίας, καὶ Ἀγγλίας.....»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
"ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ"
ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ

Ἐπὶ τετραετίαν ὅλην σπουδάσασα θεωρητικῶς καὶ ἀσκηθεῖσα πρακτικῶς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ «Πρωτότυπου Ἐδρύματος» διατελοῦντος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς Ὄλγας παρὰ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἐκεῖ ἀριστοτεχνίδων τῶν γυναικείων συρμῶν περὶ πάντα τὰ γυναικεῖα εἴδη ἐνδυμασίας συνέστησα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

μετὰ κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς οὗτινος αἱ πρῶται ἐργασίαι μοὶ παρέχουσι τὸ θάρρος νὰ διαβεβαιώσω τὰς φιλοκάλους δεσποίνας καὶ δεσποινίδας ὅτι αἱ παραγγελίαι δι' ὧν ἤθελον τιμήσει ἡμᾶς θὰ ἐκτελῶνται μεθ' ὅλης τῆς φιλοκαλίας, προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας καὶ τῆς ἐνημερότητος τῆς κινήσεως τοῦ συρμοῦ.

Ὅσαι δὲ κόραι ἐπιθυμοῦσι νὰ καταρτισθῶσι περὶ τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν ἐπὶ ὡρισμένον διάστημα χρονικὸν καὶ ἐπὶ εἰδικῇ συμφωνίᾳ θὰ διδάσκωνται θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ εὐθύτητος.

Μετὰ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως
ΛΗΔΑ Μ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Λάρνακι, τῇ 1η Ἰανουαρίου 1919.

Κύριοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς καταστήσωμεν γνωστὸν ὅτι ἱδρύσαμεν ἐν Λάρνακι ἑτερόρρυθμον Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

ΣΤ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ & Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ἥτις θέλει ἀσχοληθῆ εἰς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς εἴδους ἐμπορεύματος διὰ λ)σμὸν τρίτων, ἐπὶ προμηθείᾳ, καὶ ἥτις θὰ ἔχῃ ἅμα καὶ τμῆμα ἐκτελωνίσεων.

Ἐλπιστοῦντες ὅτι θὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως
ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΡ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ὁ κ. Στέλιος Χρ. Τσολακίδης θὰ ὑπογράφῃ:
Στ. Τσολακίδης καὶ Μ. Μιχαηλίδης.
Ὁ κ. Μιχαλάκης Σ. Μιχαηλίδης θὰ ὑπογράφῃ:
Στ. Τσολακίδης καὶ Μ. Μιχαηλίδης.

(3—3).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τοῦ «Λατικοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Καταναλώσεως» νὰ ἀποστείλωσι πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ Συνεργατικοῦ Ἀρτοποιείου τὰ βιβλιαρία των πρὸς τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου, ἄλλως ὅσοι ἤθελον ἀπολίπει κινδυνεύουσι νὰ χάσωσι τὸ ἀναλογοῦν μέρισμα.

Λευκωσία τῇ 8 Ἰανουαρίου 1919.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου).

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Συνεδρία 12)25 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων περὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν.

[Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 12)25 Ἰανουαρίου ὡμίλησε πρὸς τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης ὡς ἑξῆς:]

Κύριε Πρόεδρε,

Θεωρῶ ὡς διακριτικὴν τιμὴν τὴν δοθεῖσαν μοι ἄδειαν ὅπως ἄρξωμαι ἐγὼ τῆς συζητήσεως ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ περὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν. Συνήλθομεν ἐνθάδε πρὸς δύοσκοπούς, ἵνα ποιησώμεθα τὰς διευθετήσεις αἵτινες ἐγένοντο ἀναγκαῖαι ὑπὸ τοῦ πολέμου τούτου, καὶ, ὡσαύτως, ἐξασφαλίσωμεν τὴν εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον, οὐ μόνον διὰ διευθετήσεων ἀλλὰ διὰ διαρρυθμίσεων τὰς ὁποίας θὰ κάμωμεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ πρὸς διατήρησιν αὐτῆς.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐθνῶν φαίνεταί μοι ὅτι εἶνε ἀναγκαῖος δι' ἀμφοτέρους τοὺς σκοποὺς τούτους. Ὑπάρχουσι πολλὰ περίπλοκα ζητήματα συσχετιζόμενα πρὸς τὰς παρούσας διευθετήσεις, αἵτινες, ἴσως, δὲν δύνανται νὰ γένωνται ἐπιτυχεῖς πρὸς τελικὴν ἔκβασιν δι' ἀποφάσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ κατηντῶμεν ἐδῶ. Δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι πολλαὶ τῶν διευθετήσεων τούτων θὰ ἔχωσιν ἀνάγκην μεταβολῆς ἔν τινι βαθμῷ, διότι, ἐὰν κρίνω ἀπὸ τῆς μελέτης μου ἐπί τινων τῶν ζητημάτων τούτων, δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὰ ἐμπιστευτικῶν ἀποφάσεων. Εἶνε, ὅθεν, ἐπάναγκες ὅπως θέσωμεν μηχανισμόν τινα δι' οὗ ἡ ἐργασία τοῦ Συνεδρίου τούτου θὰ καθίστατο πλήρης.

Συνήλθομεν ἐνθάδε πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ πράξωμεν πολλῷ πλεῖον ἢ νὰ παράσχωμεν διευθετήσεις, ὅσαι εἶνε ἀναγκαῖαι. Δύναμαι νὰ εἴπω χωρὶς νὰ παραβλάψω τὸ θέμα, ὅτι δὲν εἴμεθα ἀντιπρόσωποι κυβερνήσεων, ἀλλ' ἀντιπρόσωποι λαῶν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἱκανοποιήσωμεν κυβερνητικοὺς κύκλους μόνον. Εἶνε ἐπάναγκες ὅπως ἱκανοποιήσωμεν τὴν κοινὴν γνώμην τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ βάρη τοῦ πολέμου τούτου ἔπεσον ἐν ἀσυνήθει βαθμῷ ἐφ' ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ τῶν περιπλακεισῶν χωρῶν. Δὲν εἶνε ἀνάγκη δι' ὑμᾶς ὅπως χαράξω εἰκόνα τοῦ πῶς τὰ βάρη ἐρρίφθησαν ὀπίσω ἀπὸ τοῦ μετώπου ἐπὶ τοὺς γεροντωτέρους τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ τὰ παιδία, ἐπὶ τῶν χωρῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ πῶς ἡ πραγματικὴ στενοχωρία τοῦ πολέμου ἐπῆλθεν ὅπου τὸ βλέμμα τῆς κυβερνήσεως δὲν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ, ἀλλ' ὅπου ἡ καρδία τῆς φιλανθρωπίας πάλλεται. Προσκαλούμεθα ὑπὸ τῶν λαῶν τούτων ἵνα κάμωμεν εἰρήνην, ἥτις θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ἀσφαλεῖς. Καλούμεθα ὑπὸ τῶν λαῶν τούτων ὅπως προσέξωμεν ἵνα ἡ ἀγωνία αὕτη μὴ ἐπέλθῃ καὶ πάλιν ἐπ' αὐτοὺς καὶ τολμῶ νὰ εἴπω ὅτι ἠδυνήθησαν οὗτοι νὰ ὑπομείνωσι τὴν ἀγωνίαν ταύτην ἐπειδὴ ἤλπιζον ὅτι οἱ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτοὺς ἠδύναντο νὰ συναντηθῶσιν.

Εἶναι ἐπίσημος ὑπόσχεσις δι' ἡμᾶς, ὅθεν, ἵνα κάμωμεν διαρκεῖς διαρρυθμίσεις, ὥστε ν' ἀποδοθῇ δικαιοσύνη καὶ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη. Τοῦτο εἶναι τὸ κεντρικὸν θέμα τῆς συνελεύσεως ἡμῶν. Αἱ διευθετήσεις δύνανται νὰ εἶναι προσωριναί, ἡ ἐνέργεια ὅμως τῶν ἐθνῶν ἐν τῷ συμφέροντι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ εἶναι διηνεκεῖς. Φαίνεταί μοι, ὅθεν, ὅτι πρέπει νὰ λάβωμεν καθόσον δυνάμεθα, εἰκόνα τοῦ κόσμου ἐν ταῖς διανοίαις ἡμῶν. Δὲν εἶνε ἐκπληκτικὸν περιστατικὸν δι' ἓν πρᾶγμα ὅτι αἱ μεγάλαι ἐπιστημονικαὶ ἀνακαλύψεις, αἱ ἥρεμοι σπουδαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, αἱ περιεσκεμμέναι ἀναπτύξεις αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῇ ἡσυχαίᾳ μελέτῃ τῶν βιβλιοθηκῶν, ἐστράφησαν τώρα εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ πολιτισμοῦ; Αἱ δυνάμεις τῆς καταστροφῆς δὲν ἐπολλαπλασιάσθησαν τόσον, ὅσην ἐκέρδησαν εὐκολίαν. Ὁ ἐχθρὸς τὸν ὁποῖον κατεβάλαμεν, εἶχε τὰς ἕδρας του τῆς μαθήσεως εἴς τινα κέντρα τῆς ἐπι

σκοπὸν, μεθ' οὗ εἰ ἀντιπροσωποι τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὑποστηρίζομεν τὸ μέγα σχέδιον τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἐθνῶν. Θεωροῦμεν τοῦτο ὡς τὸν κορωνῶνα τοῦ ὅλου προγράμματος, ὅπερ ἐξέφραζε τὸν σκοπὸν καὶ τὰ ἰδεώδη ἡμῶν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄτινα τὰ συνησπισμένα ἔθνη δέχονται ὡς βάσιν διευθετήσεως. Ἐὰν ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας χωρὶς νὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἡμῶν, ὅπως πραγματοποιήσωμεν τὸ πρόγραμμα τοῦτο, θὰ ἐπιστρέψωμεν ἵνα συναντήσωμεν τὴν ἣν θὰ ἠξίζομεν περιφρόνησιν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Διότι εἶνε οὐσιῶσῶμα ἀποτελοῦν μεγάλην δημοκρατίαν. Προσδοκῶσιν ἵνα οἱ ἡγέται αὐτῶν εἴπωσι τὰς σκέψεις των καὶ οὐχὶ πρὸ; ἴδιον σκοπὸν ἡμῶν ἵΔὲν δικαιούμεθα νὰ ἐκλέξωμεν, ἀλλὰ νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὴν ἐντολὴν αὐτῶν. Ἀλλὰ μετὰ μεγίστου ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐχαριστήσεως ἀποδεχόμεθα τὴν ἐντολὴν ταύτην, καὶ ἐπειδὴ αὕτη εἶνε ὁ κολοφὼν τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος, ὑπεσχόμεθα εἰς τοῦτο πᾶσαν πρόθεσιν ἡμῶν ὡς πᾶν μέρος τοῦ οἰκοδομήματος. Δὲν θὰ ἐτολμῶμεν νὰ παραλίπωμεν οὐδὲ κεραίαν ἀπὸ τοῦ προγράμματος ὅπερ ἀποτελεῖ τὰς πρὸς ἡμᾶς ὁδηγίας.

Δὲν θὰ ἐτολμῶμεν νὰ δεχθῶμεν συμβιβασμὸν ἐφ' οἱουδήτινος ζητήματος, καθότι ὁ προέχων σκοπός, τότε, ἤτοι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου, ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης καὶ ἡ ἀρχὴ ἥτις ὑπῆρξεν ἡ μόνη βάσις τοῦπολέμου, σαροῦνται.

Αἱ βάσεις αὗται ἦσαν τοῦ νὰ συγκροτῶσινΑὐτοκρατορίας ἀκόντων τῶν ὑπηκόων διὰ τῆς βίας τῶν ὅπλων. Αἱ βάσεις αὗταιβῆσαν ἡ ἐξουσία τῶν μικρῶν σωμάτων ἀνδρῶν ὅπως ἐκτελῶσι τὴν θέλησίν των καὶ με ἀφειρίζονται τὴν ἀνθρωπότητα ὡς πεσσοὺς εἰς παιδιὰν καὶ οὐδὲν ἄλλο πλειότερον ἢ ἡ χειρα φέτησις τοῦ κόσμου ἀπὸ τούτων θὰ συντελέσῃ τὴν εἰρήνην. Δύνασθε νὰ ἴδητε ὅτι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν οὐδέποτε περιῆλθον εἰς ἀμηχανίαν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὁδοῦ πρὸς διέξοδον, διότι ἔχουσι θέσει δι' αὐτὰς ἀναλλοιώτους γραμμὰς ἀρχῶν. Καὶ χάριτι θείᾳ, αἱ γραμμαὶ αὗται ἐγένοντο δεκταὶ ὡς γραμμαὶ διευθετήσεως ὑπὸ πάντων τῶν ὑψινόων ἀνδρῶν, οἵτινες εἶχον νὰ κάμωσι μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς μεγάλης ταύτης ὑποθέσεως.

Ἐλπίζω, Κύριε Πρόεδρε, ὅταν γνωσθῇ, ὡς πέποιθα ὅτι θὰ γνωσθῇ, ὅτι παρεδέχθημεν τὴν ἀρχὴν τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐθνῶν καὶ ἐννοοῦμεν ὅπως διεξαγάγωμεν τὴν ἀρχὴν ταύτην μετ' ἀποτελεσματικῆς ἐνεργείας, διὰ μόνου τούτου τοῦ πράγματος θὰ ἀπεσείσωμεν μέγαμέρος τοῦφορτίου τῆς ἀδημονίας ἐκ τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων πανταχοῦ. Εὑρισκόμεθα ἐν ἰδιαζούσῃ περιστάσει. Ὅτε βαδίζω εἰς τὰς ὁδοὺς ἐνταῦθα βλέπω τὴν Ἀμερικαν.στολὴν πανταχοῦ.

Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὸν πόλεμον ἀφοῦ ἐξεδηλώσαμεν τοὺς σκοπούς ἡμῶν. Ἦλθον ὡς σταυροφόροι οὐχὶ ἁπλῶς ἵνα κερδήσωσιν ἕνα πόλεμον, ἀλλ' ἵνα κερδήσωσι μίαν ὑπόθεσιν, καὶ εἶμαι ὑπεύθυνος πρὸς αὐτούς, διότι ἔλαχεν εἰς ἐμὲ νὰ διατυπώσω τοὺς σκοποὺς τούτους, δι' οὓς παρεκάλεσα αὐτοὺς νὰ πολεμήσωσι, καὶ ἐγώ, ὡς αὐτοί, πρέπει νὰ εἶμαι σταυροφόρος διὰ ταῦτα, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν στοιχίσῃ καὶ ὅ,τιδήποτε γένηται ἀνάγκη νὰ πράξωμεν, ἵνα συντελέσωσι τὸ ἀντικείμενον διὰ τὸ ὁποῖον ἐπολέμησαν. Χαίρω ὅτι εὑρίσκω ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅτι δὲν ὑπάρχει ζήτημα περὶ τῆς στάσεως ἡμῶν μόνων ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, διότι ὑπάρχουσι πρωταγωνισταὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πρόγειροι.

Ἁπλῶς ἀναφέρω τοῦτο ἵνα δυνηθῆτε νὰ ἐννοήσητε διατί, ἐνῷ ἴσως εἴμεθα ἐλεύθεροι, εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τῶν πολιτικῶν τῆς μεγάλης ταύτης ἠπείρου καὶ τῆς ἀνατολῆς, ὑποβάλλομεν ὅτι τοῦτο εἶναι ὁ κολοφὼν τῆς ἀψίδος καὶ πῶς συνέβη ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ γενναίου προέδρου ἡμῶν νὰ προσκαλέσῃ ἐμὲ ἵνα ἄρξωμαι τῆς Συζητήσεως ταύτης. Δὲν εἶναι ὅτι ἡμεῖς μόνοι ἀντιπροσωπεύομεν τὴν ἰδέαν ταύτην, ἀλλ' ἐπειδὴ προνομία ἡμῶν εἶνε νὰ συνδέσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν ἀντιπροσωπεύοντες αὐτήν. Προσεπάθησα μόνον διὸ ὅσον εἶχον ἵνα παράσχω ὑμῖν πηγὰς ἐνθουσιασμοῦ ὅστις ὑπάρχει ἐν ἡμῖν πρὸς τοῦτο, διότι αἱ πηγαὶ αὗται ἀναβλύζουσι μοὶ φαίνεται, ἐκ πάντων τῶν ἀρχαίων ἀδικημάτων καὶ συμπαθειῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ παλμὸς τοῦ κόσμου.

Φαίνεται πλήττων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐν τῇ ἐπιχειρήσει ταύτῃ.

Νέαι ἐπιτροπεῖαι.

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ Παρισίων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πέντε Μ. Δυνάμεων τὴν πρωΐαν τῆς 13)26 κοθώρισαν τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς συγκροτήσεως νέων ἐπιτροπειῶν διὰ τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ ναυτικὰ ζητήματα, ὡσαύτως δὲ διὰ τοὺς ἰδιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς νόμους. Τὴν μεταμεσημβρίαν ἐξηκολούθησαν ἀνταλλάσσοντες σκέψεις περὶ τῶν γερμ.ν κῶν ἄλλοτε ἀποικιῶν ἐν τῷ Εἰρηνικῷ καὶ ἐν τῇ Ἄπῳ Ἀνατολῇ. Ἠκούσθησαν καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Κίνας. (ἀκολουθεῖ)

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ
"Ο ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ,,

Τὴν ἑσπέραν τῆς π. Τετάρτης 16)29 τρεχ. ἐπὶ τῇ πρώτῃ δημοσίᾳ ἐμφανίσει τῆς ἀρτισυστάτου Ἑλλην. Μανδολινάτας «Ὁ Τέρπανδρος» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δοκιμωτάτου πτυχιούχου τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ καθηγητοῦ τῆς Ὠδικῆς εἰς τὰ ἀνώτερα ἡμῶνἐκπαιδευτήρια κ. Χ. Πετροπούλου ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα Μουσικοφιλολογικὴ ἑσπερὶς ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου ἐνώπιον πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου τῆς πόλεώς μας, ἀπετέλεσε δὲ αὕτη μίαν τῶν ὡραιοτέρων καὶ ὑψηλοτέρων ψυχαγωγιῶν ἐξ ὅσων ἀπήλαυσεν ἡ ἡμετέρα κοινότης ἐν τῷ συγχρόνῳ προσδευτικῷ βίῳ αὐτῆς.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἑσπερίδος ἔφερε πρὸ πάντων χαρακτῆρα ἐθνικόν, συνδυάζουσα τὸ χάριεν καὶ τερπνὸν μετὰ τοῦ διδακτικοῦ καὶ ὑψηλοῦ.

Ἐν πρώτοις ἡ ἐλλόγιμος Κυρία Καλλιόπη Λεοντιάδου ὡμίλησε μετὰ ρητορικῆς εὐγλωττίας καὶ εὐπειθείας περὶ τῆς Μουσικῆς καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ συναισθήματος καὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν πραγματευθεῖσα τὸ ἐπίκαιρον καὶ εὔρυθμα μετ' ἀγαστῆς ἐμβριθείας καὶ πυκνῆς συνοψίσεως αὐτοῦ, ἐνδιατρίψασα περισσότερον ἐν τῇ Μουσικῇ παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν καὶ ἐπισπασαμένη ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ὅλης τῆς πυκνοτάτης φιλομούσου δμηγύρεως. Πεποίθαμεν ὅτι παρέχομεν ὡραῖον καὶ σπουδαῖον ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας δημοσιεύοντες τὴν διάλεξιν ταύτην ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι».

Ἡ Δεσποινὶς **Ἑλένη Γ. Ἀθανασιάδου** ἐξετέλεσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τὴν *«Rêverie Célèbre»* τοῦ *Shumann*, καὶ διὰ τεσσάρων μετὰ τῆς πρωτεξαδελφῆς αὐτῆς κορασίδος μέλις ὀκταετοῦς Ἑλένης Λεοντιάδου τὴν «Οὐγγρικὴν Ραψῳδίαν» τοῦ *Liscf* μετὰ πολλῆς τεχνικῆς δεξιότητος καὶ μουσικῆς ἐμπνεύσεως καὶ χάριτος, εἷας δὲν προσδοκᾷ νὰ συναντήσῃ τις ἐν μικρᾷ σχετικῶς κοινότητι, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν μουσικὴν ἰδιοφυΐαν καὶ τὴν ἐπιμελεστάτην καλλιέργειαν τῆς Μουσικῆς ὑπὸ τῆς συμπαθεστάτης καὶ σεμνοτάτης Δεσποινίδος. Παρὰ τὸ πλευρὸν δὲ αὐτῆς καὶ μετὰ στοργῆς ἀδελφικῆς θεραπεύει καὶ ἐνισχύει καὶ καθοδηγεῖ σῦτη τὴν πρώϊμον ἐκδήλωσιν τῆς μουσικῆς ἰδιοφυΐας καὶ ἐμπνεύσεως τῆς κορασίδος Ἑλένης Λεοντιάδου, ἥτις ὀκταέτις μόλις, ὡς εἴπομεν, ἀνακρούει ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἀπὸ βιβλίου μουσικὰς συνθέσεις μετ' ἀξιοσημειώτου ἀκριβείας περί τε τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔκφρασιν, προμηνύματα ταῦτα ἐξαιρετικῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἐπίχαρις ξυνωρὶς τῶν νεαρωτάτων ἀδελφῶν **Μαρίας καὶ Ποπῶς Β. Σαρτσίου,** μήπω τῆς ἥβης τὸν οὐδὸν πατήσασα, ἔχει ἐπιδείξει ἤδη ἔξοχα χαρίσματα μουσικά, ἡ Δεσποινὶς δὲ Ποπῶ ἀηδονδλαλὰς ἀοιδὸς ἔχει προκαλέσει καὶ δημοσίᾳ καὶ κατ' οἶκον προϊμώτατα τὴν μεγάλην ἐκτίμησιν τῶν ἀκροατῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑσπερίδα ταύτην συνήμασε καὶ ἐνεθουσίασε τὸ κατάπυκνον θέατρον ὅλον, σειόμενον ὑπὸ παταγωδῶν χειροχροτημάτων καὶ θαυμαστικῶν ἐπιφωνήσεων εἰς ἑκάστην στροφὴν ὅτε ᾖδε τὴν «**Νυκτωδίαν**» τοῦ διαπρεποῦς Ἕλληνος μουσουργοῦ πανευρωπαϊκῆς φήμης κ. Σπ. Σαμάρα καὶ ἑτέραν «νυκτωδίαν» τοῦ *Charles Gounot*.

Διαυγὴς ὡς κελάρυσμα κρυσταλλικοῦ ρύακος διὰ μέσου πυριτιακῶν χαλίων, εὔηχος καὶ εὔτονος ὡς ἠχὼν ἀργύρου, εὔστροφος καὶ εὐέλικτος ὡς ἡ λαλιὰ ἀηδόνος ἡ μελῳδικὴ φωνή της ἐξεχύνετο ἀπὸ τῶν κορασιακῶν στέρνων εἰς ἡδύτατα συναρπαστικὰ κύματα ὑπερόχου μελῳδίας κατακηλούσης μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τὸ ἀκροατήριον ὅλον.

Οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Ἀθηνᾶ Ν. Χρυσαφίνη, τοῦ ἐγκρίτου παρ' ἡμῖν δικηγόρου ἐξετέλεσαν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου διὰ τεσσάρων τὸ «**Φύγγρικὸν ἐμβατήριον**» τοῦ *Cheland* σπουδαίαν κατοι πρώιμον ἐπιδειξάμενοι ἐπίδοσιν ὑπὸ τὴν ἐπιμελῆ καὶ μεθοδικὴν διδασκαλίαν τοῦ κ. Χ. Πετροπούλου, ὧν ὁ μὲν εἶνε παῖς ἔτι ἡ δὲ κορασίς, μεγάλα ὑπισχνούμενοι.

Τὴν Ὀρχήστραν τῆς Μανδολινάτας ἀπετέλεσαν οἱ κ. κ.

Μανδολινεσταὶ Α'). Ἀντώνιος Σ. Πετρίδης, Σταῦρος Παντζαρίδης, Χαρίλαος Νεοφύτου, Ἀχιλ. Ἀσκότης, Νίκος Γεωργιάδης καὶ Δ. Μ. Λεπτός.

Β'). Ν. Τσόλας, Χαρ. Μ. Τύμβιος, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Β. Γκλάπερ, Χρ. Κοκκίνης, Δημ. Χριστοδούλου, Χαρ. Κ. Ἰωαννίδης.

Κιθαρισταί· Ἰάσων Γ. Ἀγγελίδης, Δημ Κωνσταντινίδης, Γ. Τσαγγαρίδης, Ἐμμ. Τσόλας, Χρ. Χαριάδης, Χαράλ. Σπηλιάδης, Δημ. Κωνσταντινίδης.

Ἐξετέλεσαν ἐν πρώτοις ἐπὶ τετραχόρδων δυωδίαν τοῦ *Pleyel* ὁ διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας κ. Χ. Πετρόπουλος μετὰ τοῦ μικροῦ μαθητοῦ του Β. Κόλβεργ μόλις δεκατετραέτους, «**Τὸ θελενὸν**» κουαρτέτο, σύνθεσιν τοῦ κ.Χ. Πετροπούλου,οἱ κ. κ. Ἀντ. Πετρίδης, Στ. Παντζαρίδης, Νιτσόλας, Δημητράκης Κωνσταντινίδης, καὶ ἡ Ὀρχήστρα τὸν «Ὑπνοβάτην» τοῦ κ. Θ. Ἰ. Σακελλαρίδου, τὴν «*Rêverie Célèbre*» τοῦ *Shumann*, τὴν «**Ἑορτὴν ἐν Χωρίῳ**» («*Fête au village*») τοῦ *Billi*, καὶ ἐμβατήριον εἰς τὴν «Τέρπανδρον» σύνθεσιν τοῦ κ. Χ. Πετροπούλου.

Ἡ ἀκριβὴς καὶ σχεδὸν ἀπταιστος ἐκτέλεσις πασῶν τῶν συνθέσεων τούτων κατέδειξε τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τεχνικὴν δεξιότητα τοῦ διδάξαντος, μετὰ τιμῆς φέροντος τὸ πτυχίον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν κ. Χ. Πετροπούλου, καὶ τὴν ἀξιέπαινον φιλομουσίαν καὶ φιλοπονίαν τῶν μελῶν πάντων τῆς ὀρχήστρας διατιθεμένων τόσον ἐπωφελῶς καὶ εὐγενῶς τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των εἰς τὴν θεραπείαν τῆς θείας τοῦ Ἀπόλλωνος τέχνης, ἐγένοντο δὲ ἄξιοι τῆς τιμῆς καὶ τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν τοῦ κοινοῦ, εἰς ὃ παρέσχον σπανίαν ψυχαγωγίαν ἐν τῷ ὑστεροῦντι ἔτι πολὺ περὶ τὴν μουσικὴν τόπῳ ἡμῶν.

Τοιοῦτον ἐγένετο, ἐν ἀτέχνῳ σκιαγραφίᾳ, τὸ μουσικὸν μέρος τῆς ἑσπερίδος, καθ' ὃ κατεδείχθη ἡ συντελουμένη παρ' ἡμῖν θεραπεία τῆς μουσικῆς τῆς τε ἐνοργάνου καὶ τῆς Ὠδικῆς, ἀπὸ τῆς κορασικῆς καὶ παιδικῆς μέχρι τῆς ἀνθηροτάτης ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Τὸ παραστατικὸν μέρος τῆς Ἑσπερίδος

«Η ΣΕΜΕΛΗ»

Τὸ κέντρον τῆς ἑσπερίδος ἀπετέλεσεν ἡ διδασκαλία τῆς Α' πράξεως τοῦ εἰδυλλίου—ἢ ἐπυλλίου, ὡς θέλει ὁ ποιητής, «**Ἡ Σεμέλη**» τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ ποιητοῦ Σπ. Βασιλειάδου, εἰλημμένου ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἐν ᾧ ἐμφανίζονται ὁ Ζεὺς ὡς ποιμὴν, ἡ Σεμέλη, ὡς κυνηγός, καὶ ἡ Ἥρα, ὑπόκειται δὲ ἡ σκηνὴ ἐν Θήβαις μικρὸν ἀπωτέρω τῶν ἀνακτόρων τοῦ Κάδμου. Ὁ Ζεὺς, ὡς ποιμὴν ἄδει πρὸς λύραν χαρίεντα ἄσματα ἐρωτικά, μελοποιηθέντα ἐμμελέστατα ὑπὸ τοῦ κ. Πετροπούλου καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διαλόγου ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Σεμέλη ᾄδουσιν μονῳδίας ἢ διῳδίας ἐν ἁρμονίᾳ· ἀπελθούσης δὲ τῆς Σεμέλης ἐπέρχεται ἡ τὸν ἄπιστον Δία καταδιώκουσα διαρκῶς ζηλότυπος Ἥρα καὶ, μετὰ τὴν συζυγικὴν θύελλαν, ᾄδουσιν ἀμφότεροι ἐν δυῳδίᾳ ἁρμονικωτάτῃ. Πόσον δὲ ἐπίκαιρος ἦτο εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ὅλης ἑσπερίδος ἡ διδασκαλία τοῦ εἰδυλλίου τούτου δείκνυται ὑπὸ τοῦ ἑξῆς ἐν αὐτῷ διαλόγου. Ὁ Ζεὺς θέλων νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τῆς Ἥρας τὴν ἐρωτικὴν ἐκστρατείαν του λέγει πρὸς αὐτήν.

«Μὰ εὐφραίνει νὰ καταβαίνω εἰς τὴν γῆν ἐδῶ καὶ νὰ ἐνεροπωλῶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου. Ἐδῶ προτίθεμαι νὰ δημιουργήσω ὡραῖον καὶ γενναῖον λαόν· ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων. Ἐκεῖ κάτω, ὅπου γλυκὺς διαγελᾷ ὁ ὁρίζων, θὰ ἐγείρω τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, βασιλίδα τῶν σοφῶν καὶ τῶν μαινομένων. Μὴ μου τοὺς κόκλους τάραττε Ἥρα! Βλέπεις πόσον φιλανθρώπως ἐργάζομαι. Ὦ, θὰ ἴδῃς ποτὲ θέατρον ἐδῶ θαυμασίων σκηνῶν! Θὰ δημιουργήσω λαὸν τοσοῦτον μειλίχιον, ὥστε εἰς ἓν δάκρυ τοῦ φοβέως του, νὰ τῷ δίδῃ παρευθὺς συγγνώμην· θὰ δημιουργήσω λαὸν τοσοῦτον ἐμμουσον, ὥστε θ' ἀποθνήσκῃ χαίρων, φθάνει μόνον ὁ θάνατός νὰ συνοδεύηται ὑπὸ μουσικῆς· θὰ δημιουργήσω λαὸν τοσοῦτον λάτριν τοῦ κάλλους καὶ τοῦ ὑψηλοῦ, ὥστε θὰ δέχεται βασιλέα του καὶ ἕνα νήπιον, ἀρκεῖ μόνον οὗτος νὰ καλῆται βασιλεὺς καὶ νὰ κρύπτῃ εἰς χρυσοῦν νέφος τὴν ζωήν καὶ τὴν καταγωγήν του (ἀναφέρεται εἰς τὸν νεαρώτατον τότε βασιλέα Γεώργιον Α' ὁ ποιητὴς τότε ἦτο δημοκράτης), θὰ δημιουργήσω λαὸν τοσοῦτον λεπτόνουν καὶ ἐνθουσιώδη, ὥστε θὰ ἐφεύρῃ καὶ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν Σοφίαν καὶ Ἐπιστήμην, ἀλλ' ὅστις δι' αὐτὸ τοῦτο θὰ σταυρωθῇ.»

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶσα ἡ Ἥρα τῷ λέγει:

«Θὰ δημιουργήσῃς λαόν, ὅστις θὰ σοῦ ὁμοιάσῃ ἀπὸ ποδῶν μέχρι κορυφῆς, λαὸν ἀγίλον τῶν λαμπρῶν γραμμάτων, τῶν μεγάλων λέξεων, τῶν εὐφυῶν κολάκων, θέλοντα αἰωνίως ν' ἀπατᾶται καὶ ν' ἀπατᾷ, λαὸν ἀστατον, νυσταλέον, ἐνθουσιώδη, μαινόμενον, πονηρόν, ψεύστην ὡς εἶσαι σύ!

Ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ μέρει τοῦ εἰδυλλίου περιέχονται ἐννέα ἄσματα μελοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Πετροπούλου, ἔψαλλον δὲ ταῦτα ἐμμελέστατα οἱ ὑποδυθέντες τὸν Δία, τὴν Σεμέλην καὶ τὴν Ἥραν κ. Κ. Παναγίδης καὶ Ἐμμ. Νιτζόλας. Ὁ κ. Κ. Παναγίδης ὡς Ζεὺς βαρύτονος, ἦσε μελῳδικώτατα καὶ ὑπεδύθη φυσικώτατα καὶ ὁ κ. Νιτζόλας χάρις εἰς τὴν λεπτοφυΐαν του καὶ τὴν παρθενικὴν ἀληθῶς φωνήν του, ὑπεκρίθη καὶ ἔψαλε φυσικώτατα καὶ ἐμμελέστατα μὴ ἀναγνωριζόμενος εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῶν γινωσκόντων ἐκ τῶν προτέρων τὸν ὑποδυόμενον τὴν Σεμέλην καὶ τὴν Ἥραν.

Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν θέατρον, κατὰ τὴν μεγίστην ἀκμήν του, δὲν εἶχεν ἀνέλθῃ τὴν σκηνὴν γυνή, οὐδ' ἠθέλησεν ἡ Ἐπιτροπεία τῆς Μανδολινάτας ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ὅπως ἐν χαρίεντι μὲν ἀλλ' ἔλαφρῷ πως ἔργῳ νὰ ἀναμείξῃ θήλεα πρόσωπα.

Εἰς τὸ χαριέστατον εἰδύλλιον ἐπηκολούθησαν δύο εἰκόνες, «**Ἡ ἀποθέωσις τοῦ Ὁμήρου**, καθ' ἣν παρέστη ὁ Ὅμηρος ἐπὶ θρόνου καὶ ἐν περιόπτῳ καθήμενος καὶ κρατῶν λύραν, περιστοιχιζόμενος δὲ ὑπὸ ραψῳδῶν ἐνῷ πρὸ τῆς εἰκόνος ὑπῆρχε καπνίζων βωμός, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς Χρύσης ἀπέτεινε τὴν γνωστὴν δέησιν πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τῶν Ἀχαιῶν, ἀρνηθέντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ν' ἀποδώσῃ αὐτῷ τὴν αἰχμάλωτον κόρην του Χρυσηΐδα. Τὸν ἱερέα ὑπεδύθη ὁ κ. Κ. Παναγίδης, καὶ ἔψαλε τεχνικώτατα τὴν δέησιν ἐν μέλει ἀρχαϊκῷ.

Δευτέρα εἰκὼν καὶ ἐνθουσιαστικὴ κατακλεὶς τῆς ψυχαγωγικωτάτης καὶ διδακτικῆς σύναμα ἑσπερίδος ἐγένετο ἡ εἰκονικὴ παράστασις τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐλευθερία, σχεδὸν μετέωρος καὶ κλίνουσα πρὸς ἐρμήν, ὕψου σημαίαν Ἑλληνικὴν πρὸς τὰ πρόσω διὰ τῆς ἀριστερᾶς, καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς ἐξέτεινε ρομφαίαν διανοίγουσα τὴν ὁδὸν εἰς φάλαγγα ὑπ' αὐτὴν ἀποτελουμένην κατὰ τὸ μέσον ἐξ ἀρχαίων ὁπλιτῶν, μετὰ τῶν δοράτων ἑτοίμων εἰς ἀκοντισμὸν, καὶ ἑκατέρωθεν ἐξ εὐζώνων εἰς στάσιν πρὸς ἐπίθεσιν μετὰ προτεταμένων τῶν λογχῶν ἐφ' ὅπλου.

Ἀναπαρίστατο οὕτω ἡ ἐλευθερία «ἀφ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ» ἀπὸ τοῦ Μαραθῶνος μέχρι τοῦ Σιμετλῆ καὶ τῆς Τζουμαγιᾶς, ἀπὸ τοῦ Μιλτιάδου μέχρι τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ'.

Ἐν τοῖς παρασκηνίοις χορὸς ἐρασιμόλπων ἔψαλλον τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἡ Ἑσπερὶς ἔληξεν ὑπὸ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα καὶ τὰς πατριωτικὰς ἀνευφημίας ζωηρωτάτου πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

ΧΡΟΝΙΑ ΝΟΣΟΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἡ σύνταξις τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τοῦ Δημαρχείου μας φαίνεται ταραχθεῖσα ἐξ ὅσων ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῆς πόλεώς μας, προκαλεσάσης τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως χάριν τῆς εὐπρεπείας καὶ ἰδίᾳ τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν, ἐταράχθη δὲ οὐχὶ διὰ τὴν κατάστασιν ἣν γνωρίζει πρὸ χρόνου μακροῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποθέσεως ἡμῶν ὅτι τὸ τελεσιγραφικὸν ἔγγραφον τοῦ Ἀρμόζοντος, ὁρίζον τὴν 1ην Φεβρουαρίου προθεσμίαν πρὸς ἄρσιν τῶν κακῶν ἐχόντων, ἄλλως ἦτο πιθανὸς ὁ διορισμὸς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τεταραγμένη ἀμφισβητεῖ ἡ ἐν λόγῳ σύνταξις καὶ εἰ τοῦτο διατρίβει περισσότερον, ἐνῷ εἶνε ὅλως ἐπουσιώδες; καὶ ἀπόκειται εἰς ἑρμηνειαν τοῦ περὶ Δημοτ. Συμβουλίων Νόμου. Ἀμφισβητεῖ αὕτη τὴν ἁρμοδιότητα τῆς μνημονευθείσης ἐν τῷ διαφόρῳ ἡμῶν γαλλίδος κορασίδος, πρὸ δεκαετίας περίπου χαρακτηρισάσης τὴν Λευκωσίαν «**ὡς χωρίον ρυπαρόν**», εἰς ἡμᾶς δὲ παρέμεινεν. ἀνεξάλειπτος ὁ ἀκριβέστατος οὗτος χαρακτηρισμός, διότι ἀκριβῶς προῆλθεν ἀπὸ ξένης κορασίδος εἰς τὴν περιωρισμένην ἀντίληψιν τῆς ὁποίας προσέπεσεν. ἡ χρονία ἀθλιότης τῆς ἡμετέρας πόλεως ὑπὸ τὴν ἔποψιν καθαριότητος, δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ ὑπάρχῃ μᾶλλον ἀμερόληπτος καὶ εὐσυνείδητος κρίσις.

Ἀμφισβητεῖ ἡ ἐν λόγῳ σύνταξις τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν ἀμεροληψίαν τῶν κρίσεων ἡμῶν περὶ τῆς παρατάσεως ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν τῆς ἀθλιότητος πασῶν τῶν ὁδῶν καὶ παρόδων καὶ τῆς ὑπηρεσίας καθόλου τῆς καθαριότητος, ἀποδίδει δὲ μάλιστα ταύτην εἰς κομματικὴν πρόθεσιν; ἐπικαλουμένη οὕτω πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς τὸ κόμμα.

Ἐν τούτοις τὸ Δημοτ. Συμβούλιον εἶναι συγκεκροτημένον ἄνευ κομματικῆς ἀποχρώσεως καὶ ἡ πλειονότης αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων φιλικῶν πρὸς ἡμᾶς, ἂν δὲ ὑπάρχῃ μεροληψία τις εἰς ὅσα ἐγράψαμεν, αὕτη εἶναι ὅτι φαινόμεθα θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸ ἐνεστὼς Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀφόρητον κατάστασιν, διότι αὕτη χρονολογεῖται ἀπὸ δεκάδων ἤδη ἐτῶν, τὸ Δημαρχεῖον δὲ Λευκωσίας φαίνεται οὕτω πάσχον χρονίαν καὶ σχεδὸν ἀνίατον νόσον.

Καὶ ἡ ζοφερωτέρα περιγραφὴ τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως πασῶν τῶν ὁδῶν καὶ παρόδων τῆς πόλεώς μας κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, καὶ τοῦ καλύπτοντος αὐτὰς κονιορτοῦ ἐν θέρει καὶ τοῦ παχέος πηλοῦ καὶ βορβόρου ἐν χειμῶνι, δὲν δύναται νὰ ἑρμηνεύσῃ καὶ παραστήσῃ ἐν ἀκριβείᾳ τοσαύτην ἀθλιότητα.

Μαρτυρόμεθα πρὸς τοῦτο πάντας τοὺς συμπολίτας καὶ πάντας τοὺς ἀλλοθεν τῆς Νήσου ἡμῶν ἐπισκεπτομένους ἑκάστοτε τὴν πόλιν μας καὶ οἰκτείροντας καὶ ἐλεεινολογοῦντας τὴν Λευκωσίαν, παρέχουσαν θέαμα οὐχὶ τουρκοπόλεως ἀλλὰ Νιγριτικῆς κώμης.

Μαρτυρόμεθα τὰς οἰκογενείας πάσας ἐπὶ πόσον χρόνον σωρεύουσι πρὸ τῶν θυρῶν ἢ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν τὰ οἰκιακὰ περικαθάρματα, καὶ ἀναμένουσι μάτην ἐπὶ ἑβδομάδας ὅλας νὰ διέλθῃ ἡ ἄμαξα τῆς καθαριότητος.

Ἀνιαρὰ καὶ ἀηδ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Οἱ κ.κ. διδάσκαλοι τῶν ἡμετέρων Ἀστικῶν Σχολῶν συνεχίσαντες τὴν προχθὲς Κυριακὴν τὰς ἐκδρομὰς αὐτῶν εἰς τὰ περὶ τὴν Λευκωσίαν χωρία, τῇ πατριωτικωτάτῃ συμπράξει τῶν ἐκεῖ εὐλαβεστάτων ἱερέων καὶ τῶν διδασκάλων συνέλεξαν τοὺς ἑπομένους ἐράνους:

Κυθρέα	£20.11.0
(τῇ προπαρελθ. Κυριακῇ)	»86.10.0
Γερόλακκος	»20. 0.0
Κλήρου	»13. 0.0
Ἐργάται	» 9. 1.0
Μαλλοῦντα	» 8.12.1
Ἀριδιοῦ	» 4. 9.0

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΚΘΕΤΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Εἰς μνήμην τῆς πολυκλαύστου **Πολυξένης Ν. Δέρβη** εἰσέφερον ὑπὲρ τοῦ Ἐκθετοτροφείου αἱ ἀξ. οἰκογένειαι Δ. Χ. Σεβέρη, Σοφ. Σαββίδου, Ι. Οἰκονομίδου ἀνὰ £1.0.0, Χρ. Σκουταρίδου, Μεν. Μαρκίδου, Ι. Μυριάνθους, Ν. Θεοφανίδου, Γ. Π. Κολοκασίδου, Ι. Τ. Λοΐζίδου καὶ Μ. Ἰακωβίδου (ἐκ Λεμεσοῦ) ἀνὰ £0.10.0.

Εἰς μνήμην δὲ τῆς πρὸς Κύριον μεταστάσης Ἄννης Φ. Δαυὶδ εἰσέφερον οἱ κ. κ. Κυπρ. Φ. Δαυὶδ £ 2 Παναγ. Τζεριώτης σελ. 10, Κ. Γερωλέμου καὶ Ι. Κυριακίδης ἀνὰ σελ. 5.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΟΥΧΤΑΡΙΚΑ. Ἐν Πέτρᾳ τῇ π. Τετάρτῃ ἐγένετο ἐκλογὴ Μουχταρσῦ διὰ ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Διοικητικοῦ ἀντιπροσώπου κ. χ" Μιχάλη Κωνσταντινίδου καὶ διὰ πλειονοψηφίας ἐξελέγη ὁ κ. Χρῖστος Μιχαηλίδης ἔμπορος.

Ἡ ψηφοφορία διεξήχθη ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, εὐχαριστίαι δὲ ἐκφράζονται πρὸς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὸν ἱππέα δεκανέα Τεβρὶς No. 3,617, τὸν πεζὸν ζαπτιὲν Κυρ. χ" Παναγῆ No. 2,656, τὸν ἱππέα Γεώργιον No. 2,469 καὶ τὸν ἱππέα Σκουριωτίσσης N°. 2, 159.

—Ἐν Λυθροδόντῃ, γενομένης ἐκλογῆς διὰ ψηφοφορίας, ἀνεδείχθη διὰ πλειονοψηφίας Μουχτάρης ὁ ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου κ. Λεόντιος Χριστοφῆ. Μετ' ἐπαίνων γράφουσιν ἐκεῖθεν περὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων Χριστοδούλου Χαραλάμπους No. 2,882 καὶ Ναφῆ ἀγᾶ No 2,992, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ ἐπαγρύπνησιν τῶν ὁποίων διετηρήθη πλήρης τάξις παρὰ τὴν πείσμονα ἐκλογήν.

◆◆◆

ΕΝ ΒΑΒΛΑ τῇ ἀξιεπαίνῳ πρωτοβουλίᾳ τοῦ δραστηρίου διδασκάλου κ. Π. Σ. Μελισσάρη ἱδρύθη ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Μιχ. Σ. Μιχαηλούδη Ἀναγνωστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Νέα Ἑλλὰς» ἐνῷ λειτουργεῖ καὶ μικρὰ βιβλιοθήκη, παρακαλοῦνται δὲ οἱ φιλόμουσοι ὅπως παράσχωσι ταύτῃ βοήθειαν αὐτῶν.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἐν Πισσουρίῳ ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ δραστηρίου καὶ προσφυοῦς νέου κ. Ν. Σ. Ἀντωνιάδου μηχανικοῦ καὶ τῆς καλλίστης καὶ συμπαθοῦς Δεσποινίδος Ἄννης Ι. Ἐρωτοκρίτου, προκρίτου οἰκογενείας τῆς κοινότητος. Εἰς τοὺς μνηστεύθέντας εὐχόμεθα φαιδροὺς καὶ ἄρρα εἰς τοὺς ἀρραβῶνας, ταχὺν δὲ καὶ αἴσιον τὸν ὑμέναιον.

—Ὡσαύτως ὁ κ. Κώστας Μ. Στυλιανίδης καὶ ἡ Ἀνὶς Βολάννη Ν. Μαρίνου ἀντήλλαξαν δακτυλίον ἀρραβῶνος.

◆◆◆

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ τῶν γεωπονικῶν ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις τῆς ἡμετέρας κοινότητος κ. **Ν. Μορφάκης** καὶ ἡ συμπαθὴς καὶ μεμορφωμένη Δνὶς **Ἄννα Ν. Παπᾶ** ἐν Λακατάμιᾳ ἔδοσαν ὅμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

◆◆◆

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ἐν Ἀλάμβρα ὑπὸ γριππώδους βρογχοπνευμονίας μόλις εἰκοσαέτις ἡ **Ἑλένη Χαραλάμπους**, στοργικωτάτη σύζυγος καὶ συμπαθεστάτη εἰς ἅπασαν τὴν κοινότητα διὰ τὴν ἀγαθότητα καὶ εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων αὐτῆς, κηδευθεῖσα δὲ διὰ τοῦτο ἐν ἐλικρινεῖ πένθει ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ κοταλιποῦσα 20ετῆ ὡσαύτως σύζυγον ἐν χηρείᾳ ἀπαρηγόρητον.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἡ [illegible] Ἀναγνωστηρίου «Ἀνορθωσις» [illegible] ἀναγκαίας ὅπως πλουτίσῃ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀρίστου τούτου Σωματείου ἀπευθύνεται πρὸς πάντα φιλόμουσον ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ βοηθήσῃ αὐτήν, διὰ δωρεᾶς βιβλίων ἢ ὅπως ἄλλως.

Ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ προσδοκίᾳ ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ ἔκκλησις ἡμῶν Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

Βαρώσια 18 Ἰανουαρ. 1919.

Τῷ π. Σαββάτῳ μετέστη πρὸς Κύριον ἐνάρετος καὶ χριστιανικὴ δέσποινα ἡ

ΑΝΝΑ Φ. ΔΑΥΙΔ

ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν ὑπὸ νόσου κεραυνοβόλου. Δοκιμασθεῖσα ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς ἐνεκαρτέρησε χριστιανικώτατα ἀφοσιωθεῖσα εἰς τὴν ἐν φόβῳ Κυρίου ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ εὐλογούμενον καὶ εὐτυχοῦντα τὸν οἶκον ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἅτινα περιέβαλλον αὐτὴν μετὰ στοργῆς καὶ εὐγνωμοσύνης θερμῆς.

Ἡ κηδεία αὐτῆς ἐγένετο σεμνοπρεπὴς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Σάββα καὶ τὴν σεπτὴν σορὸν αὐτῆς ἔστεψεν ὁ κ. Ἰ. Παπαπορφυρίου διὰ στεφάνων τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ ἄλλων συγγενῶν καὶ φιλικῶν οἰκογενειῶν.

Συλλυπούμενοι τοῖς ἀπορφανισθεῖσι τέκνοις, εὐχόμεθα τῇ μεταστάσῃ ταύτῃ αἰωνίαν μακαριότητα.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ «ΕΝΩΣΙΣ»

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἐν τῇ πόλει Σωματεῖον τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν τῇ παρακλήσει τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ἐκθετοτροφείου θὰ διοργανώσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἡμερίδα μετὰ τεῖου ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27ην τοῦ μηνὸς καὶ ὥραν 2-4 μ.μ.

Καλοῦνται δὲ οἱ συμπολῖται καὶ συμπολῖτιδες νὰ τιμήσωσι τὴν ἡμερίδα διὰ τῆς παρουσίας των καὶ συντελέσωσιν οὕτω εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν ὃν αὕτη ἐπιδιώκει.

Εἰσιτήρια τιμώμενα ἀντὶ σελινίου ἕκαστον θὰ πωλῶνται ὑπὸ Μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ἱδρύματος ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ εἴσοδον.

Λευκωσίᾳ τῇ 21 Ἰανουαρ. 1919.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἡ οἰκογένεια Ν. Δέρβη εὐχαριστεῖ θερμῶς πάντας ὅσοι ἐξέφρασαν τὴν συμπάθειάν των καὶ μετέσχον τοῦ βαρέος πένθους αὐτῆς, ἐπὶ τῷ προώρῳ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς καὶ πολυκλαύστου θυγατρὸς αὐτῆς **Πολυξένης.**

* * *

Ἀναλαβὼν τὰ ἀνατεθέντα μοι καθήκοντα τοῦ ὑγειονόμου Ἀμμοχώστου αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσω τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου τόσον πρὸς τὴν εὐγενῆ κοινότητα Λευκάρων ὅσον καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ διαμερίσματος αὐτῶν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην μεθ' ὧν μὲ περιέβαλλον κατὰ τὴν ἐπὶ δεκατετραετίαν μεταξὺ αὐτῶν διαμονήν μου. Ἐπίσης εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως τὰς κοινότητας "Ἄνω καὶ Κάτω Λευκάρων τόσον διὰ τὸ τιμητικὸν δεῖπνον ὅπερ ἐδόθη πρὸς ἐμὲ ὑπ' αὐτῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν θερμοτάτην προπομπὴν κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μου.

Ἄμμόχωστος 16)29)1)1918.

Νικόλ. Ἰατρίδης
Ὑγειονόμος Ἀμμοχώστου,

* * *

Πρὸς τὴν ἐλλόγιμον Κυρίαν Καλλιόπην Λεοντιάδου, τὰς εὐγενεῖς καὶ μουσοτραφεῖς Δεσποινίδας Ἑλένην Γ. Ἀθανασιάδου, Μαρίαν καὶ Πόπω Β. Σερτσίου, τοὺς φιλομούσους καὶ φιλοτίμους νέους κ.κ. Κ. Παναγίδην καὶ Ἐμμ. Νιτσόλαν καὶ τοὺς τὴν ὀρχήστραν τοῦ «Τερπάνδρου» ἀποτελοῦντας καὶ εὐδοκιμώτατα θεραπεύοντας τὴν θείαν τοῦ Ἀπόλλωνος τέχνην· φιλοτίμους νέους καὶ πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε μετασχόντας καὶ συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῆς Μουσικοφιλολογικῆς Ἑσπερίδος ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τῷ διευθυντῇ τῆς ὀρχήστρας κ. Χ. Πετροπούλῳ μετὰ τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν διερμηνεύομεν μετὰ τῶν ἡμετέρων καὶ τοῦ φιλομούσου κοινοῦ τὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν τόσον γένιμον καὶ ἀποτελεσματικὴν διδασκαλίαν του, προμηνύουσαν τὴν ἐν εὐρείᾳ λίμακι εὐεργετικὴν παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ δρᾶσιν του πρὸς διάδοσιν τῆς τόσον εὐγενοῦς καὶ ὡράιας τέχνης του, τῆς Μουσικῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21)1)1919.

Ἡ Ἐπιτροπεία
τῆς Ἑλλην. Μανδολινάτας
«Ὁ Τέρπανδρος».

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ τέως Ἀγροτικοῦ Ἰατροῦ κ. Ν. Θ. Ἰατρίδου

Ἐπὶ τῇ προαγωγῇ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀγροτ. Ἰατροῦ κ. Ν. Θ. Ἰατρίδου εἰς Ὑγειονομικὸν Ἰατρὸν Ἀμμοχώστου ἡ ἡμετέρα κοινότης εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ ἀγάπης παρέθηκεν αὐτῷ γεῦμα τιμητικὸν εἰς ὃ παρεκάθησαν αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ κ. Σεργίδης καὶ ἄλλοι πρόκριτοι τῆς ἡμετέρας κοινότητος. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων κ. Χριστόφορος Λοΐζου καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου κ. Ζάρης τοῦ προέδρου διαμένοντος ἐν Λάρνακι, ἤγειραν προπόσεις καὶ ἐξῆραν τὴν κοινωφελῆ δρᾶσιν τοῦ κ. Ἰατρίδου ὡς ἐπιστήμονος καὶ ὡς πολίτου δι' ὅλης τῆς δεκατετραετοῦς ὑπηρεσίας του ἀνὰ τὴν περιφέρειαν Λευκάρων.

Ὁ κ. Ἰατρίδης ηὐχαρίστησε δι' ὡραίων λόγων διὰ τὴν ἀπονεμομένην εἰς αὐτὸν τιμὴν καὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην του ὅτι τὰ ἐπιτακτικὰ καθήκοντά του ἀποχωρίζουσιν αὐτὸν κοινοτήτων ἃς πάντα λόγον ἔχει νὰ τιμᾷ καὶ ἀγαπᾷ ἐξαιρέτως.

Τῇ ἐπιούσῃ Σαββάτῳ 12 Ἰανουαρ. προεπέμφθη ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ τῶν διδασκάλων μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν, ἀποχαιρετιστήριον προσφώνησιν εἶπεν ὁ κ. Χριστοφ. Λοΐζου πρὸς τὸν κ. Ἰατρίδην ὅστις ἀπήντησεν ἐκφράζων τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τιμῇ.

Λεύκαρα 13)1)1919.

* * *

ΕΚ ΜΑΡΟΝΙΟΥ

Κύριε Συντάκτα,

Πέποιθα ὅτι διερμηνεύω τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῆς κοινότητος Μαρονίου ἐκφράζων ἐξ ὀνόματος αὐτῆς τὴν ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὰς τὸν τέως ἀγροτ. Ἰατρὸν τῆς περιφερείας Λευκάρων κ. Ν. Θ. Ἰατρίδην, ἐπὶ δεκατετραετίαν ὅλην παρέχοντα εἰς αὐτὴν τὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδουλεύσεις του μετ' ἀδιαπτώτου ζήλου καὶ ἀγαστῆς ἀφιλοκερδείας. Αἱ μαιευτικαὶ δὲ ὑπηρεσίαι του ἐπισπῶνται τὴν ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην πλείστων δυστόκων μητέρων. Ἡ κοινότης ὅλη λυπεῖται στερηθεῖσα τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ συγχαίρει ἐπὶ τῇ δικαιοτάτῃ προαγωγῇ του.

Ἐν Μαρονίῳ τῇ 16)1)1919.

Μελτ. Π. Γιασεμίδης.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας τοὺς γάμους ἡμῶν ἐὐλογηθησομένους ἐν τῷ κατὰ τὴν ἐνορίαν Τρυπιώτου οἴκῳ μας τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (27 Ἰανουαρίου) καὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 22 Ἰανουαρ. 1919.

Οἱ μελλόνυμφοι

Παράλαμπος Χριστοδούλου
Εὐφροσύνη Χριστοδούλου.

[Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν.]

ΜΕΤΑΞΟΣΠΟΡΟΙ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΣΤΕΡ ΕΓΤΥΗΜΕΝΟΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡ. ΤΑΛΙΑΔΩΡΟΥ

Εἰδικοῦ μεταξοπαραγωγοῦ
ἐν Καλοπαναγιώτῃ.

Ἔτος 22ον.

ΜΕΤΑΞΟΣΠΟΡΟΙ ἀναπαραγωγῆς ἐξ ὑγιεστάτων ἐκτροφῶν, ἀπηλλαγμένοι πάσης τόσου καὶ ἐπιμελῶς μικροσκοπημένοι παρήχθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐν Καλοπαναγιώτῃ εἰδικοῦ καὶ πεπειραμένου μεταξοπαραγωγοῦ κ. **Νικολάου Χρ. Ταλιαδώρου.**

Οἱ μεταξόσποροι οὗτοι εἶνε οἱ πλέον φημισμένοι καὶ οἱ μᾶλλον ἐπιτυγχάνοντες κατ' [illegible] Νήσον, ὁ δὲ παραγωγὸς αὐτῶν ἀποκομίζει καὶ ἔτος πλῆθος συγχαρητηρίων καὶ εὐχαριστηρίων ἀπὸ ἐμπόρους καὶ γεωργοὺς διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν καὶ ἀμεπτίλη ἐπιτυχίαν τῶν μεταξοσπόρων του.

Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί. Οἱ βουλόμενοι ἃς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν κ. **Νικόλαον Χρ. Ταλιαδῶρον** εἰς Καλοπαναγιώτην. (6—2)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΔΙΚΑΙΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ Κ^ου ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» (*Temps*) τῆς 7)20 Ἰανουαρίου ὑπὸ τύπον συντεταγμένου μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐδημοσίευσε τὰ ἑπόμενα:

»Καθ' ἣν ὥραν τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης διοργανοῦται ἵνα ἐξετάσῃ καὶ λύσῃ τὰ μεγάλα διεθνῆ προβλήματα, ὁ κ. Βενιζέλος εὑρεστήθη νὰ ἐκθέσῃ ἡμῖν τὴν ἄποψιν τῆς χώρας του διὰ τῶν ἑξῆς:

—Πρὸ παντός, ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας ἵνα συμβάλληται ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτῆς εἰς τὴν ἀποκατάστασιν μονίμου καταστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ὅσῳ ἀπώτερον φέρω τὰ βλέμματά μου εἰς τὸ μέλλον τόσῳ βαθυτέρα καθίσταται ἡ πεποίθησίς μου ὅτι ἐπιβάλλονται σήμερον λογικαὶ, ριζικαὶ καὶ ὁριστικαὶ λύσεις. Ἡ τελεία νίκη τῶν Συμμάχων καὶ τῶν συνδεδεμένων κρατῶν καθιστᾷ εὐτυχῶς δυνατὰς τὰς λύσεις ταύτας καὶ οὐδὲν ἐμφεξῆς θὰ ἀντιταχθῇ ὅπως τὰ πολιτικὰ ὅρια τῶν διαφόρων Κρατῶν βαίνωσιν ὡς οἷόν τε ἐγγὺς εἰς τὴν γραμμὴν τῆς ἐθνικῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

»Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος περιλαμβάνει κατ' ἐλάχιστον 8,250,000 ψυχὰς ἐξ ὧν 4,300,000 μόνον ζῶσιν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ βασιλείῳ. Αἱ ἄλλαι εἶναι διαμεμερισμέναι ὡς ἑξῆς: 151,000 εἰς τὴν Β. Ἤπειρον καὶ τὴν Ἀλβανίαν. 731,000 ἐν Θρᾴκῃ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κ)πόλεως. 43,000 ἐν Βουλγαρίᾳ πρὸ τῶν βαλκανικῶν πολέμων, 1,694,000 ἐν Μ. Ἀσίᾳ, 102,000 εἰς τὴν Δωδεκάνησον, 235,000 ἐν Κύπρῳ, 1,000,000 ἐν διασπορᾷ κυρίως ἐν Αἰγύπτῳ, εἰς τὴν λοιπὴν Ἀφρικανικὴν ἤπειρον, εἰς τὴν βόρειον καὶ νότιον Ἀφρικὴν, καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ρωσίᾳ. Ἀφαιρουμένων 1,000,000 Ἑλλήνων ἐν διασπορᾷ, ὧν ἡ πολιτικὴ τύχη προφανῶς δὲν πρόκειται νὰ κανονισθῇ, ὑπολείπονται τρία ἑκατομμύρια ὁμοεθνῶν ἡμῶν οἵτινες ζῶσι τώρα ὑπὸ τὸν ξένον ζυγὸν καὶ ποθοῦσι νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῆς μητρὸς πατρίδος. Κατὰ πόσον θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῶσιν οὗτοι;

«Ἵνα γένωμαι σαφής, ἂς συστείλωμεν τὰ ζητήματα. Ἡ Θρᾴκη μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχουσιν, ὡς ἔλεγον ἀνωτέρω, Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ὡς ἐγγιστα 731,000 ψυχάς. Τοὐναντίον δέ, κατὰ Τουρκικὰς στατιστικὰς δὲν περιέχουσι πλείονας τῶν 112,000 Βουλγάρους. Ἀλλὰ δὲν ὑποστηρίζουσι μόνοι οἱ Τοῦρκοι τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀναλογίας ταύτης μεταξὺ τῶν δύο ἐθνικῶν στοιχείων. Αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι τόσον καλῶς ἀνεγνώρισαν τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς Θρᾴκης, ὥστε, ὅτε, τῷ 1912, ἐγένετο ἐπάναγκες νὰ συνεργασθῶσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς κατὰ τοῦ ἐκτουρκιστικοῦ προγράμματος τοῦ κομιτάτου «Ἕνωσις—Πρόοδος», συνεφωνήθη μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ὅτι ὁ συνασπισμὸς αὐτῶν ἐν Θρᾴκῃ θὰ ὑποστήριζεν ἑπτὰ Ἕλληνας ὑποψηφίους ἔναντι ἑνὸς μόνον ὑποψηφίου βουλγάρου. Ἡ Θρᾴκη, ἄρα, δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεώς της μετὰ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, ἧς ἡ ἰσχὺς μυριάκις διεκηρύχθη κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ὑπὸ τοῦ προέδρου Οὐΐλσων καὶ τῶν Συνάμεων τῆς Συνεννοήσεως. Τοιαύτη ἐπέκτασις τῶν ὁρίων μας θὰ ἐστέρει τὴν Βουλγαρίαν πάσης ἐξόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον. Τὸ οἰκονομικὸν ὅμως συμφέρον τῆς Βουλγαρίας δὲν εἶναι τόσον οὐσιῶδες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὥστε νὰ ἐπιβιβάσῃ εἰς τοὺς πληθυσμοὺς ἡμῶν ἵνα κύπτωσι διαρκῶς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἀπλήστου γείτονος ἡμῶν. Ἄλλως τε, καίτοι ἡ Βουλγαρία εἶναι ἤδη παρόλιος εἰς τὸν Εὔξεινον, ὅστις, χάρις εἰς τὴν ἠγγυημένην διάβασιν τῶν Στενῶν, ἀποβαίνει ἀνοικτὸς καὶ ἐλεύθερος, ἡ Ἑλλὰς θὰ συνήνει νὰ τῇ παραχωρήσῃ ἐμπορικὴν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον, ὡς θὰ πράξῃ καὶ δι' ἄλλας χώρας.

«Ἐπεκαλέσθην ὑπὲρ τοῦ θέματός μου τὴν ἀρχὴν μόνον τῶν ἐθνικοτήτων. Ὑπάρχουσιν ὅμως ἐπιτακτικοὶ λόγοι ἀσφαλείας, οἵτινες ὑποχρεοῦσιν ἡμᾶς ἵνα ἀπαιτήσωμεν τὸ μέρος τοῦτο τῆς Θρᾴκης, ὅπερ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κορυφῆς Κούλα καὶ ἀκολουθοῦν τὸν ροῦν τοῦ Ἄρδα μέχρι τοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα) φθάνει εἰς τὴν τουρκοβουλγαρικὴν μεθόριον τοῦ 1913. Ὁ ὑποβρυχιακὸς πόλεμος ἐγένετο μάθημα σκληρὸν διὰ πάντας τοὺς Συμμάχους.

Ἐὰν οἱ Βούλγαροι διετήρουν τὴν Θρᾳκικὴν παραλίαν, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐγκαταστήσωσι σπουδαίαν βάσιν τῶν ὑποβρυχίων εἰς τὸ Πόρτο—Λάγο καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἀπειλῶσι τὰς συγκοινωνίας ἡμῶν μεταξὺ Μακεδονίας καὶ τῶν Νήσων; Δὲν διαβλέπομεν ἀκόμη τίς θὰ εἶναι ἡ ἐπιφυλασσομένη εἰς τὴν Κωνσταντινούπλιν τύχη, ὅπου ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἰσοφαρίζει ἕνα τουρκικὸν πληθυσμὸν συγκείμενον ἐν μέρει ἐξ ὑπαλλήλων μεταφυτευθέντων. Ἀλλ' ἂν ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν ἐπανήρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα σχηματίσῃ τὴν ἕδραν Κράτους διεθνοῦς προωρισμένου ὅπως ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Πορθμῶν, αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς λοιπῆς Θρᾴκης θὰ ἐνισχύοντο ὑπὸ τοῦ γεγονότος τούτου. Ἐν παντὶ περιπτώσει, ἐὰν τὸ δωδέκατον ἄρθρον τοῦ προγράμματος τοῦ προέδρου Οὐΐλσων δὲν ἀποβάλλῃ τίποτε ἐκ τῆς ἰσχύος του, ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν.

»Ἡ ὀθωμανικὴ κυριαρχία θὰ διατηρηθῇ μόνον εἰς Τουρκικὰς περιοχὰς τῆς σημερινῆς αὐτοκρατορίας», διατυπώνει ὁ πρόεδρος τῆς μεγάλης ἀμερικανικῆς δημοκρατίας. Δυνάμει τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, δὲν εἶναι πρόδηλον ὅτι σημαντικὰ χωρία τῆς Μ. Ἀσίας ἔδει νὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ἓν μέρος τοῦ βιλαετίου Προύσης, τὸ βιλαέτιον Ἀϊδινίου (Σμύρνης), ἐξαιρουμένου τοῦ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τουρκικοῦ σκαντζακίου Δενιζλῆ, αἱ νῆσοι αἵτινες εἶνοι οἷονεὶ οἱ φρουροὶ τῆς παραλίας, ἰδοὺ ὅσα θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἐπιδικασθῶσιν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. Περὶ τοὺς 1,188,000 τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν θὰ ἀπηλευθεροῦντο οὕτω τοῦ ὀσμανικοῦ ζυγοῦ, ὅστις, κατὰ τὰ τέσσαρα ταῦτα ἔτη ἐβάρυνεν ἐπ' αὐτῶν εἰπέρ ποτε βαρέως.

»Δὲν θὰ ἐπιλάβωμαι τοῦ κεφαλαίου τῶν διωγμῶν, ἐξ ὧν ὑπέφερον οἱ ὁμοεθνεῖς ἡμῶν. Εἶναι κεφάλαιον ἐκτενὲς καὶ θλιβερὸν καὶ δὲν περιποιεῖ τιμὴν εἰς τοὺς Τουρκο—Γερμανούς....

—Εὐαρεστεῖσθε νὰ ἐκθέσητε ἡμῖν, κύριε πρόεδρε, τὴν ἄποψιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν βόρειον Ἤπειρον.

—Θίγετε ἐνταῦθα ζήτημα ἰδιαζόντως λεπτὸν. Θὰ περιορισθῶ νὰ κάμω πρὸς ὑμᾶς ἔν τισι λέξεσι τὸ ἱστορικόν. Μετὰ τὴν ἐσπευσμένην πάσης ἀναχώρησιν τοῦ πρίγκιπος Βήδ, ὁ πρέσβυς τῆς Μ. Βρεττανίας ἐν Ἀθήναις ἠρώτησε τότε ἐξ ὀνόματος τῶν κυβερνήσεων τῆς Συνεννοήσεως, ἂν θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ προβῇ εἰς νέαν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Β. Ἠπείρου ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐντολὴν ταύτην ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἔχῃ, πρὸς τῇ συναινέσει τῶν δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως, καὶ τὴν τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως. Ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Μ. Βρεττανίας ἐπῆλθε συμφωνία: ἡ Ἰταλία θὰ κατελάμβανε τὸν Αὐλῶνα, ἡ Ἑλλὰς τὴν Β. Ἤπειρον, καὶ θὰ ἄφινον εἰς τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης τὴν φροντίδα ν' ἀποφανθῇ ὁριστικῶς περὶ τῶν κατοχῶν. Ἀλλὰ σιωπηρῶς ἐννοεῖτο ὅτι, ἂν κατὰ τὴν εἰρήνην ἡ κατοχὴ τοῦ Αὐλῶνος κατεκυροῦτο εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ τῆς Β. Ἠπείρου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος θὰ καθίστατο ἐξίσου ὁριστική. Ὡσαύτως ἀναγνωρίσασαι ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Λονδίνου τῆς 13)26 Ἀπριλίου 1915 διὰ τὴν Ἰταλίαν τὴν κατοχὴν τοῦ Αὐλῶνος, αἱ δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἠξίωσαν ὅτι τὰ ὅρια τῆς κατοχῆς ταύτης δὲν θὰ ὑπερέβαινον νοτιώτερον τῆς Β. Ἠπείρου.

Εἶναι ἐπάναγκες ὅπως ἐμμείνω ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος τῆς Β. Ἠπείρου. Ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ τοῦ